

List učenika i učitelja prof. Franje Viktora Šignjara, Virje

67. broj

2022.

Tema broja
Čitanje

Volontiranje Projekti Državni LiDraNo
Donacija Ivurek

Uređuju članovi Novinarsko-literarne grupe: Cindy Bingula, 6. b, Lea Špoljar, 6. b, Ena Bosorić, 6. a, Karlo Mesarov, 6. b, Lana Makar, 6. a, Paola Peršinović, 7. c.

Učitelji suradnici: učiteljice razredne nastave, nastavnice i nastavnici predmetne nastave, pedagoginja, knjižničarka i ravnateljica.

Izdavač: Osnovna škola prof. Franje Viktora Šignjara, Virje.

Kontrolno čitala: Katarina Franjo, prof.

Odgovorna urednica i lektorka: Danijela Sunara-Jozek, prof.

Fotografije: članovi Novinarsko-literarne grupe, Medijske grupe i Grafičke grupe, Josip Kovačić, Marica Cik Adaković, Đurđica Krčmar Zalar, Božica Kovačić, učitelji i učiteljice razredne i predmetne nastave.

Fotografija na naslovnci: učenici Emanuel Špan, 8. b; Fran Pavunić, 8. c i Branimir Tomec, 8.b. Fotografirao učitelj Josip Kovačić.

Digitalni oblik osmisili: Danijela Sunara-Jozek, Igor Kemenović i Darko Herbai.

Pedagoginja Ena i dio kolektiva na kratkom druženju prije njezina odlaska na novo radno mjesto.

Naši pedagozi

Da bi škola funkcionišala kao ustanova, važan je svaki njegov djelatnik; da bi što bolje funkcionišala kao odgojno-obrazovna institucija, važni su pedagozi. Njihov je posao organiziranje odgojno-obrazovnog procesa i rad na unaprijeđenju te evaluaciji kvalitete rada škole. Naravno, uvek u suradnji s ravnateljicom, ostalim stručnim suradnicima, učiteljima, Vijećem roditelja, Vijećem učenika i Školskim odborom.

Od odlaska naše pedagoginje Ene Balabanić na očuvanje trudnoće, porodiljni te roditeljski dopust u našoj je školi radilo dvoje mladih pedagoga.

Prvo nam je došla pedagoginja Ena Begović koja je završila Filozofski fakultet u Rijeci (smjer pedagogija) te joj je ovo bilo prvo radno mjesto. Vrlo je motivirano i predano radila svoj posao. U kratkom se vremenu uklopila u naš kolektiv upoznavši učenike njihove posebnosti i potrebe. Uvijek je bila spremna pomoći, ali i naučiti ono što nije znala. Nakon održanog pripravnog staža, uspješno je položila stručni ispit. U 4. mjesecu dobila je posao u poludnevnom boravku Centra za pružanje usluga u zajednici *Svitnjak*. S obzirom na to da bi kod nas radila do povratka pedagoginje Ene Balabanić, prihvatala je nov posao i nove izazove. Bilo nam je svima jako žao, ali znajući da je to za nju dugotrajniji posao, lakše smo ju *pustili* da ode. Vjerujemo da će svojom stručnošću, snalažljivošću, suosjećajnošću i ostalim kvalitetama obogatiti novo radno okruženje.

Sada je s nama mladi pedagog Martin Hadelan koji se također vrlo brzo uklopio i osvojio svojom pristupačnošću.

Danijela Sunara-Jozek, prof.

Vijeće učenika

U našoj školi postoji skupina u kojoj su predsjednici svih razreda. Ta zajednica zove se Učeničko vijeće. Vijeće je vrlo važno zato što mlađi i mi malo stariji učimo što je odgovornost. Kada razrednici obavijestite predstavnike, to je znak da imamo sastanak. Sastanci su nekoliko puta tijekom nastavne godine. Na sastancima smo raspravljali s ravnateljicom Maricom Cik Adaković i pedagozima, pričali smo o nekim problemima ili imali radionice. Sudjelovali su svi razredni predsjednici, uključujući i mene. Sastanci su vrlo važni jer se na njima raspravlja o problemima koji se pojavljuju u našoj školi. Također smo uvijek saznali potrebne obavijesti vezane uz nastavu koje smo prenosili u svoje razredne zajednice. Kada su mene ostali predsjednici izabrali za predstavnika Vijeća, shvatio sam da je to velika odgovornost i da treba ozbiljno shvatiti taj izbor. Za kraj osobno sam zahvalan svome razredu što me izabrao kao nekoga tko će predstavljati razred, također sam i zahvalan svojoj razrednici Katari-

Članovi Vijeća učenika naše škole za šk. god. 2021./2022. s ravnateljicom Maricom Cik Adaković i pedagogom Martinom Hadelanom.

ni Franjo što me upućivala u sve sastanke i pomagala mi i ovu školsku godinu.

Moji suradnici u Vijeću su: Nataly Bingula, 1. a, Magdalena Čiček, 1. b, Dominik Kapić, 2. a, David Zobundija, 2. b, Petar Ivančić, 3. a, Tia Horvat, 3. b, Lana Marčinko, 4. a, Marta Cikoš, 4. b, Neo Matiša, 5. a, Lana Modrić, 5. b, Tia Hrženjak, 6. a, Domagoj Grčić, 6. b, Lara Brcković, 6. v, Jelena Fancev, 7. a, Marko Rožman, 7. b, Alan Lončar, 7. c, Josip Šignjar, 8. a, Fran Babec, 8. c, Agata Dokleja, PŠ Hampovica, Lucija Botinčan, PŠ Šemovci i Fran Sočec, PŠ Miholjanec.

Emanuel Špan, 8. b

Ove smo godine odlučili intervjuirati dvojicu Virovaca koji su posvećeni istraživanju, proučavanju i znanosti. Rodeni su 1982. godine i područja kojima se bave vrlo su slična. Jedan je arheolog, a drugi je profesor povijesti i geografije. Razgovarali smo o njihovu poslu, znanju i doktoratu...

Intervju s bivšim virovskim đakom, ravnateljem Muzeja grada Koprivnice i doktorom znanosti Robertom Čiminom

Budućnost je potrebno stvarati znanjem i rukama

Molim Vas, kratko se predstavite čitateljima Maloga Virovca.

Roden sam u Koprivnici 1982. godine, što znači da sam nedavno napunio 40 godina. Živim u Virju, oženjen sam i otac predivne kćeri. Bik u horoskopu (čitaj: tvrdoglav i uporan). Po naravi veselo i druželjubiv, na prvu prema ljudima suzdržan (oprezan), a prema

poznanicima otvoren i uvijek spremam pomoći, pronalazim vrijeme za njih i pružam sve što je u danom trenutku moguće.

Bili ste dak virovske škole. Koje uspomene nosite iz tih dana?

Ma super mi je bilo u našoj školi. Iako je to vrijeme snažno obilježio Domovinski rat, prekidi nastave i po-kanje bježanje u sklonište, nekako smo drugačije živjeli. Učitelji su bili strogi i pravedni, rekao bih, a neki među njima baš su snažno na mene utjecali. Recimo Hrvatski jezik... tada su stvorene osnove koje nosim čitav život i koje mi dandanas pomažu u svakodnevici. Što se tiče društva, ono je bilo daleko drugačije. Nije bilo ovih pametnih ekrana, nismo non-stop bili *online*, već smo se jednostavno družili u parku ili nadmetali na sportskom igralištu. Gradili smo kućice na drvetu iigrali nogomet do kasno u noć. Pamtim i jake zime s dugotrajnim snježnim pokrivačem i odlaskom na Piskac gdje smo se na vrećama i sanjkama spuštali čitava poslijepodneva. Bilo je to vrijeme prilagođeno djitetu.

Je li se već tada rodila ljubav prema arheologiji?

Ne bih to mogao reći, ali znam da se tada rađala ljubav za povijest i geografiju kod učitelja Dorčeca. Te su znanstvene discipline prva pomoći arheološkoj struci pa mi se čini da je u daljinu i stvorena određena ljubav, samo ju još nisam znao objasniti. Tijekom srednje škole sve se nekako posložilo, došao je latinski jezik, a povijest me nastavila zanimati. I onda u jednom trenutku, kada je trebalo birati studij pri završetku đurđevačke gimnazije, pronašao sam arheologiju i upisao jednopredmetni studij. Tada sam odabrao put kojim želim ići i posljednjih dvadeset godina s njega nisam skrenuo.

Danas ste ravnatelj Muzeja grada Koprivnice. Što je točno posao muzejskog ravnatelja?

Nije to tako jednostavno objasniti. Ravnatelj ustanove poput Muzeja grada Koprivnice ima ponajprije zadatak uskladiti financije i programe koje stručni djelatnici žele producirati za svoju zajednicu. Osluškuju se suvremene potrebe, prate se trendovi i program prilagođava našoj publici. Za razliku od mnogih drugih sličnih ustanova, naš muzej ima nekoliko galerija u Koprivnici, Peterancu i Hlebinama pa godišnje znamo otvoriti i preko četrdeset izložbi što je drugima uistinu nedostizan ritam realiziranih programa. Potrebno je biti jako dobro organiziran, djelovati proaktivno i brzo donositi kvalitetne odluke kako bi se u tome uspjelo. Srećom, moja ekipa me u tome vrlo dobro prati, često nastaju situacije i društvene potrebe koje ne možete unaprijed predvidjeti, njima se vrlo fleksibilno prilagođavamo i stvaramo kulturu. Mogu reći da smo zbog tog našeg otvorenog odnosa prema Koprivnici i svim drugim sredinama u okruženju postali prepoznatljiv generator kulture kako nam glasi i krilatica.

Kakav je danas status muzeja u Hrvatskoj?

Lagao bih vam kada bih tvrdio da je idealan. Sve je postalo jedno veliko nadmetanje brojkama, što se najprije pokazuje brojem posjetiteljima, dok kvaliteta rada i prezentacije opada. Muzeji su čuvari baštine, a postupno ih se pretvara u subjekte koji bi trebali biti finansijski samoodrživi shodno čemu nastaju muzeji iluzije, čokolade ili prekinutih veza. To nisu muzeji, već određene društvene pojave koje s osnovnom definicijom muzeja nemaju baš nikakve veze. Otuđeni su od baštine, iako zabavljaju publiku i time misle da su ispunili zadaču iz naslova. Muzeji imaju slabiju finansijsku injekciju od recimo knjižnica, bilo nacionalnih bilo lokalnih, a po meni su jednakovrijedni društveni dionici. Možda su muzeji pomalo neshvaćeni, često ih se tretira kao mjesta za određenu skupinu intelektualaca ili kulturnjaka te je baš zato današnja najvažnija uloga muzeja da otvaraju svoja vrata najširem krugu ljudi, od najmanjih do najstarijih, što mi i činimo. Osim toga, s programima izlazimo i u zajednicu, među ljudi, radimo i educiramo, uključujemo i potičemo. Najbolji primjer jest dio nedavno održanog Međunarodnog dana muzeja u kojem smo pokrenuli nov program naziva *Skriveno lice Koprivnice* u kojem građani iznose osobne priče o svojim kvartovima. Stanu pred kamere i pričaju, krenuli smo s Brežancem, stvarno smo se oduševili ljudima i njihovim životnim bilježenjem njihova kraja.

Arheološka iskapanje

Postali ste doktorom znanosti. Objasnite našim čitateljima što je potrebno da bi danas netko postao doktorom znanosti?

Nije važno koja ti je tema, važno je tko ti je mentor! Mala šala, nemojte mi zamjeriti. Potrebno je mnogo rada, truda, odricanja, spoticanja i poticanja, potpore okoline, usmjerenavljanja i upornosti da bi se uspjelo. Uz to, danas nisu svi doktorati jednaki. U nekim strukama

prirodnih znanosti možete doktorirati s disertacijom od stotinjak stranica. Arheologija traži nešto potpuno drugačije, ona ima potrebu za katalozima, crtanim tablama, brojnim tablicama i slikovnim prilozima koje sami radite da bi potkrijepili tezu o kojoj pišete pa lako dolazite i do tisuću stranica radnje. Desetak godina bavio sam se istraživanjima podravskog srednjovjekovlja koje je nedavno ukoričeno i u mojoj prvoj autorskoj knjizi naziva *Arheološki genom Podravine* gdje sam dokazao kako je srednjovjekovna Gornja Komarnica zapravo Podravina kakvom je danas vidimo, prostor od Ludbrega do

Pitomače, kao i da se prije više od sedam stoljeća uspostavila prostorna organizacija kakvu danas poznajemo.

Čiminova prva autorska knjiga objavljenja 2022. godine

Smatrate li da se danas cijeni znanje?

Kako gdje. U srednjoj Europi više negoli kod nas. Tome smo svjedoci jer mnogi znanstvenici poput liječnika danas odlaze van Lijepe Naše. Iako trenutno prolaze neke druge stvari prema uspjehu, osobno sam idalje stava da je svoju budućnost potrebno stvarati vlastitim znanjem i rukama. Ta kombinacija je dobitna i tako je potrebno djecu odgajati. U većini slučajeva ništa ne dolazi preko noći, znanje je temelj da bi nešto od toga na kraju i došlo, budimo strpljivi i uspjeh će doći. On se ne treba ogledati u materijalnim stvarima, već u bogaćenju sebe i svojih bližnjih. Znanje je moć, rekao je jednom davno jedan jako mudar čovjek...

Što biste poručili djeci i mladima?

Da budu vrijedni i marljivi, da prihvate ponuđeno u školama jer će im to samo koristiti u životu. I da pronađu dovoljno vremena da budu djeca jer mladost će brzo proći, stići će obveze mnogo zahtjevnije negoli su im danas, a propušteno će kasnije jako teško nadoknadići.

Pitanja pripremio Karlo Mesarov, 6. b

Intervju sa Sašom Senjanom, virovskim đakom, učiteljem i doktorom znanosti

Molim Vas, kratko se predstavite čitateljima Magazina Virovca.

Zovem se Saša Senjan. Rođen sam 1982. godine. Živim u Đurđevcu i u Osnovnoj školi Đurđevac predajem Povijest i Geografiju. Oženjen sam i otac dvoje djece. Djetinjstvo i mladenaštvo proveo sam u Virju. Osnovnu školu pohađao sam u Virju i 1997. godine školovanje sam nastavio u Zagrebu, prvo u gimnaziji, a zatim na Filozofskom fakultetu. Na ovom fakultetu završio sam dvopredmetni studij povijesti i geografije.

Bili ste dak virovske škole. Koje uspomene nosite iz tih dana?

Nosim lijepе uspomene i kako sam stariji tako se sve češće sjetim dana koje sam proveo u virovskoj školi. Mnogo je uspomena, a ovdje bih htio istaknuti nekoliko njih. Tijekom osmog razreda s prijateljima sam pripremao završnu priredbu i kako sam se radovao svakoj probi i druženju s njima. Rado se sjećam i priprema za natjecanje iz geografije, uzbuđenja prije samog natjecanja i novih spoznaja koje sam upijao iz ovog predmeta. Drage su mi bile igre s prijateljima u školskom vrtu na velikom kamenu...

Jeste li odmalena željeli biti učiteljem povijesti i geografije?

Moj interes za povijest i geografiju javio se u petom razredu osnovne škole. Osjećao sam da me sadržaji iz ovih dvaju predmeta jako zanimaju i da o njima često razmišljam. Počeo sam čitati putopisne knjige i časopise koji su u to vrijeme bili dostupni i tako sam sve

Bez znanja nema napretka

dublje ulazio u ovo područje. U gimnaziji sam iskriztalizirao misli i sto posto odredio da želim studirati povijest i geografiju.

Kako je danas raditi u osnovnoj školi?

Rad u današnjoj osnovnoj školi zahtijeva puno rada, priprema i komunikacije s roditeljima i učenicima. Društvo je drugačije, nego u vrijeme kada sam ja bio u osnovnoj školi, i to se očituje i u učiteljskom poslu. Danas je zahtjevnije raditi nego u vrijeme kada sam počeo. Jako volim svoj posao i zadovoljstvo radom daje mi snagu i poticaj za rješavanje svih problema u školi.

Prošle ste godine doktorirali. Zašto se upisali doktorat?

Upisao sam zato što sam htio dublje istražiti područje povijesti koje me zanima i u kojem mogu dati svoj mali doprinos razumijevanju društva i gospodarstva poslijeratne Jugoslavije i Hrvatske.

Koji je naslov Vaše doktorske disertacije i čime se bavite u radu?

Naslov je *Narodno prosvjećivanje u sjevernoj Hrvatskoj (1945. – 1952.)*. U disertaciji sam istraživao problem nepismenosti u poslijeratnoj socijalističkoj Jugoslaviji/Hrvatskoj. Ograničio sam se na vrijeme od 1945. do 1952. godine. Obradio sam sve kampanje opismenjavanja u navedenom vremenu i pokušao sam vidjeti kako je vlast planirala i djelovala u rješavanju ovog problema te kako su nepismene skupine stanovništva reagirale na te poticaje i s kojim se problemima susretala vlast i sami analfabete (nepismene osobe).

Smatrate li da se danas cijeni znanje?

Znanje će se uvijek cijeniti, bez njega nema napretka. Drugi je problem što se u današnje vrijeme do znanja pokušava doći što brže i dosta površno. Kada čovjek želi napredovati i postati stručnjak u svom području, treba uložiti mnogo vremena i truda, mnogo i stalno učiti kako bi poboljšao život sebi i svima oko sebe.

Što biste poručili djeci i mladima?

Poručio bih da u životu trebaju sanjati i stremiti ciljevima koje žele postići. Na tom putu trebaju uživati u svakom trenutku svog života zato što je svaki dan jedinstven i neponovljiv, a usponi i padovi sastavni su dio toga puta.

Pitanja pripremio Karlo Mesarov, 6. b

Donacija Ivurek

Proljetos nas je svojom vrijednom donacijom slika obradovao bivši virovski đak **Mijo Ivurek** (Virje, 4. rujna 1952.), hrvatski novinar i publicist iz Zagreba.

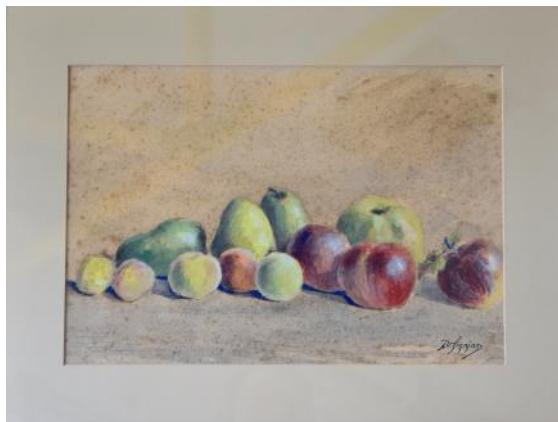
Autor je i urednik brojnih knjiga, monografija i članaka objavljenih u novinama i časopisima. Pisao je djela s područja naftne industrije, hrvatske povijesti, očuvanja kulturne baštine, politike, novije hrvatske povijesti, politike i kulture, o hrvatskim zaslužnicima te očuvanje hrvatske kulturne baštine.

Obogatio je našu zavičajnu zbirku likovnih umjetnina vrijednim radovima **Franje Viktora Šignjara**, slikara i pisca, čije ime ponosno nosi naša škola (4 slike) i **Josipa Turkovića**, slikara i našega negdašnjeg učitelja Likovne kulture (6 slika).

Obitelj Ivurek donirala je već vrijedne knjige Knjižnici u Vukovaru.

Rodenomu Virovcu koji godinama živi u Zagrebu Miji Ivureku zahvaljujemo na vrijednoj donaciji našoj školi, koju je i sam polazio kao dijete, a nakon obrade, evidencije i postava u jednoj od školskih galerija više ćemo vas informirati te predstaviti slike i donatora, bude li u mogućnosti pribivati našoj svečanosti, na Predmartinjskoj večeri kulture u mjesecu studenomu ove godine.

Ravnateljica Marica Cik Adaković

Franjo Viktor Šignjar,
motiv voća

Franjo Viktor Šignjar, motiv kleti

Josip Turković, Procesija, 1970., ulje na platnu

Josip Turković, Mrtva priroda, ulje na platnu

Josip Turković, Zemlja naivaca, 1981., ulje na platnu

Godina čitanja i Godina Marka Marulića

Iza nas su dvije velike proslave – čitanja i književnika Marka Marulića.

Od 2020. do 2022. slavili smo čitanje pod motom *Čitajmo da ne ostanemo bez riječi* te smo još više pažnje posvećivali ovoj važnoj vještini i ljudskoj potrebi. Vlada Republike Hrvatske proglašila je 2021. Godinom čitanja, ali se zbog pandemije slavila i godinu kasnije.

Prošla je 501 godina otkada je Marko Marulić Splićanin odlučio napisati prvu knjigu na hrvatskom (čakavskom) jeziku. Nije mu bilo jasno zašto Hrvati pišu na latinskom, talijanskom, mađarskom ili bilo kojem drugom jeziku, a imamo svoj.

Hrvatski je sabor 2021. proglašio Marulićevom godinom.

Iako to i inače radimo, ove smo godine još više pažnje posvetili riječima i čitali... mali i veliki.

Tko je bio Marko Marulić?

*Tuj hištoriju čtući,
ulize mi u pamet da
ju stumačim našim
jazikom, neka ju
budu razumiti i oni
ki nisu naučni
knjige latinske aliti
dijačke.*

(Marulić, Judita)

Dok sam čitao tu priповijest, palo mi je na pamet da je prevedem na naš jezik, tako da je mogu razumjeti i oni koji ne znaju čitati knjige na talijanskome i latinskome.

(Prijevod na standardni hrvatski jezik Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje.)

Portret je, prema postojećem na internetskim stranicama, nacrtala učenica 6. b razreda Ana

- često se naziva Splićanin, a danas ga zovemo Ocem Hrvatske Književnosti
- rođen je 18. kolovoza 1450.
- umro 5. siječnja 1524.
- književnik, humanist, odvjetnik
- prvi upotrijebio riječ psihologija
- 22. travnja 1501. dovršio prvi ep na hrvatskome jeziku *Juditu*

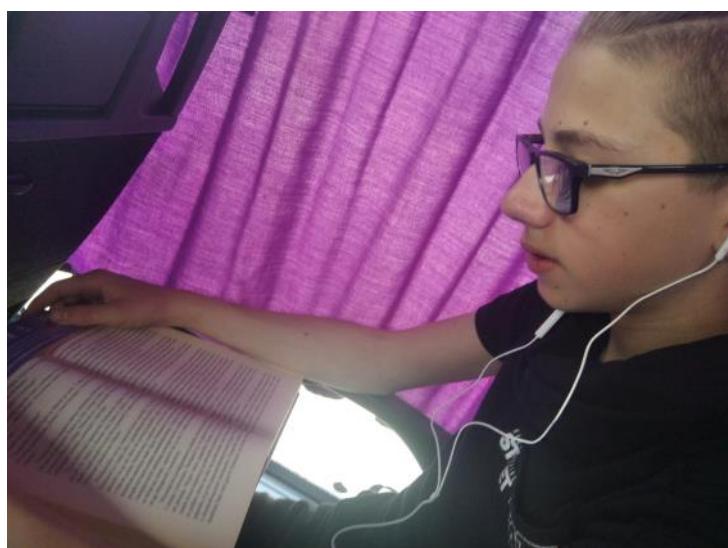
- *Judita* je napisana na čakavštini
- objavljenja je 1521.
- napisana prema biblijskoj priči o udovici Juditi koja ubija vojskovođu Holoferna i oslobađa svoj grad Betuliju
- želi ohrabriti Splićane u borbi protiv Osmanlija

U obranu učeničkoga čitanja...

Svoje zaključke vezane uz istraživanje *U obranu učeničkoga čitanja – knjiga kao izbor ili naredba iznijela sam 11. studenoga 2021.* na Međunarodnom interdisciplinarnom znanstvenom skupu u Zagrebu naslovljenom *Čitanje i čitatelj u digitalno doba.* Skup je organiziralo Hrvatsko katoličko sveučilište, Odjel za komunikologiju. Na temelju iskustva u radu s učenicima postavljena je hipoteza da učenici čitaju knjige, a potvrđena je rezultatima usporednih mikroistraživanja provedenih u određenim vremenskim intervalima. Primarno je istraživanje provedeno u nastavnoj godini 2018./2019. sa zagrebačkim i virovskim učenicima viših razreda osnovne škole. Rezultati ankete pokazali su da učenici radije čitaju tiskanu knjigu od elektroničke, ako su motivirani onda i posežu za knjigom kao svojim izborom te da više čitaju učenici seoske škole. Istraživanje koje je pak provedeno s učiteljcama nižih razreda virovske osnovne škole i učiteljcama Hrvatskoga jezika u istoj školi pokazuje kako učenici čitaju, a kao dokaz navode se brojke koje pokazuju koliko knjiga prosječno pročita učenik u jednoj nastavnoj godini.

Umire li tiskana knjiga?, na ovo pitanje pokušat će se odgovoriti učeničkim odgovorima koji su proizašli nakon ankete provedene 2021. godine i odnosili su se na njihovo obrazlaganje zašto radije čitaju tiskanu knjigu:

Zanimljivo je da je papirnata knjiga sve do danas ipak opstala i ima svoje čitatelje. Ne smijemo zaboraviti da su naši učenici žitelji digitalnoga 21. stoljeća te ih kao takve trebamo odgajati i prihvaćati inovacije koje digitalno vrijeme donosi. Na tragu toga učitelj mora biti ukorak s vremenom u kojem se nalazi te svakako ukorak s učenicima s kojima radi. Mora biti izričito medijski pismen ako želi razumjeti svojega učenika. Potrebni

Alan Lončar (7. c) ide i na izlet s knjigom.

Digitalne knjige su na internetu, pa koristimo ili računalo ili mobitel koji zrače nevidljive zrake u naše oči i štete nam.

Lakše mi je gledati i imam ljepši doživljaj kad knjigu držim u rukama.

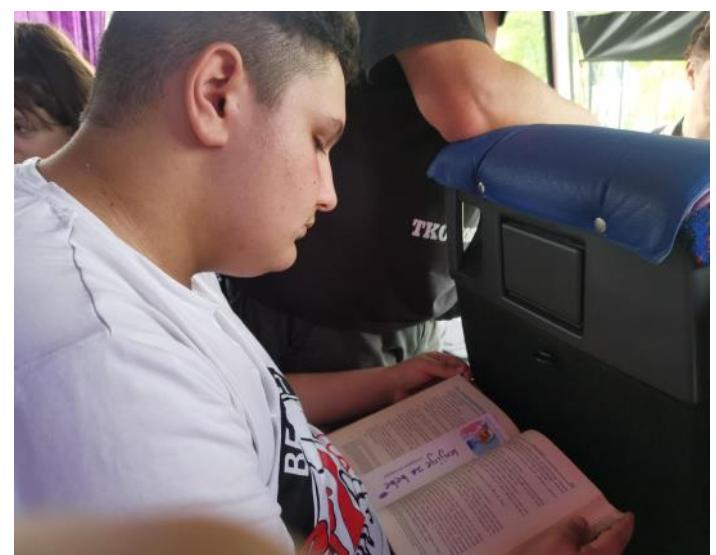
Čitajući tiskanu knjigu, lakše se mogu koncentrirati i više se opustiti u čitanju.

Zato što tako imam više neki doživljaj da sam zapravo nešto pročitala i ljepši mi je miris te ugodaj knjige.

Ne boli me toliko glava zato što ne gledam u ekran.

Radije ih čitam zato što mi je draže osjetiti knjigu i njezine listove papira.

Cijeli život čitamo tiskane knjige i jednostavno smo tako naučeni. A i ljepše je čitati kada šušte listovi knjiga.

David Balaško iz 7. c vrijeme u autobusu koristi za čitanje.

su mnogobrojni motivacijski elementi za poticanje učeničke aktivnosti, pa tako i one koja uključuje čitanje. Učitelji ne smiju zbog vlastite bojazni od tehnologije graditi zid kojim će narušiti most prema učeniku kao dobrom čitatelju.

Tema broja - čitanje

Svi pokazatelji govore u prilog važnosti učitelja kao motivatora i umjetnika čije zalaganje i trud doprinose čitalačkoj učeničkoj uspješnosti o čemu u svojim knjigama detaljno godinama piše profesorica Karol Visinko. Brojni su primjeri aktivnosti kojima je učenicima omogućeno stjecanje vještine čitanja s razumijevanjem i uporabe strategija čitanja. Veliku važnost u svemu tome imaju krovne osnovnoškolske ustanove koje učiteljima u obliku mnogobrojnih predavanja i radionica nude edukacijske elemente čija je funkcija stjecanje što boljih čitalačkih učeničkih kompetencija. Važno je od najranijih godina poticati učeničko čitanje i pokazati kako, na prvi pogled na malom broju učenika, tradicionalno čitanje kao takvo opstaje. Uz sve navedeno potrebno je i dalje ustrajati i ne odustajati od motivacijskih elemenata u poticanju čitalačke aktivnosti učenika te uz zajednička zalaganja i timski rad učenika, roditelja, učitelja i stručnih suradnika poticati ono najbolje u učeniku s ciljem učeničkog odabira *knjige / lektire / djela za cjelovito čitanje* kao vlastitog izbora.

Katarina Franjo, prof.

Čitamo sve manje....

Djeca ne vole čitati.

Čitanje je dosadno.

Ne čitamo...

Knjiga nije in.

Čitanje je zastarjelo.

ČITANJE

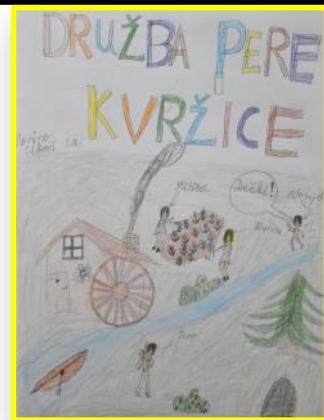
Čitamo svakodnevno i to sve veće količine teksta iako vlada mišljenje da malo čitamo. Digitalizacija nas tjeran je da smo sve više vremena uz računala i čitamo više nego prije. Problem je što čitamo možda manje kvalitetne tekstove. Kada su naši učenici u pitanju, moramo im nuditi kvalitetne tekstove, ali i one koji su njima bliži i razumljiviji.

Marija Paola
Kajtazi, 5. a

Ivan Mičurin,
5. a

Marino
Cikoš, 5. a

Čitati ili ne - pitanje je sad

Jednog sam dana pročitao knjigu i cijeli mi se svijet promijenio.

(Orhan Pamuk, turski književnik, dobitnik Nobelove nagrade)

Čitanje lektire po preporuci u 4. a

Učenici 4. a razreda s učiteljicom Draženkom i knjižničarkom Đurđicom družili su se s knjigama.
Kako je to izgledalo možete vidjeti i pročitati u nastavku.

Preporuka za čitanje.

Neka lektirna pitanja teže razumijem.
Odlično mi je kad čitam knjigu. Kao da
je vidim i osjećam! Kad su riječi dobre,
knjiga mi je jako zanimljiva. (Gabriel
Horvat)

Meni je teško čitati lektiru i dulja
štiva. Najbolje je kad ne moram
čitati! Zapravo, moram bolje nau-
čiti čitati. (Mirela Oršoš)

Volim čitati zanimljive i
poučne knjige.
(Erika Marčinko)

Ponekad mi se jako čita lektira jer
me zanima što će se dogoditi.
(Lana Marčinko)

Ovo bi mogla biti zanimljiva lektira!

Teške odluke...

Možemo li čitati dvije knjige?

Obožavam čitati!
(Gabriela Kolić)

Knjižničarka se potrudila i
našla nam je najtanje i naj-
ljepše knjige da nam bude
lakše čitati. Donijela ih je
čak četrnaest! Odabrala sam
knjigu *Tajna tužnog psa Hr-
voja Kovačevića*. (Dominik
Balog)

Odlična mi je zamisao
učiteljice Draženke da
nam naša knjižničarka
Đurđica preporuči zadnju
lektiru u četvrtom razre-
du. Čitanje po preporuci je
zabavno. Odabrala sam
dvije knjige: *Blizanke* i
Leteći razred.
(Tihana Ljubić)

Super mi je čitati baj-
ke! Čitanje po preporu-
ci je odlična ideja jer
ne trebamo odgovarati
na pitanja i žurno čita-
ti. (Martina Bogdan)

Odlično mi je kad u miru i sama u prostoriji čitam svoju lektiru.
Sviđa mi se kad je dan sunčan pa mogu otići van i čitati na travi.
Moja preporuka za čitanje je knjiga *Warrior Cats*.
Ako ne voliš čitati ili ne voliš čitati jako dugo, to ti NE preporučam.
Postoji sedam knjiga. Svaka knjiga ima više od dvjesto pedeset stra-
nica i radi se o mačkama. Neka imena su engleska. (Ela Lončar)

7. Mala virovska prkačijada

U petak 20. svibnja 2022. u maloj sportskoj dvorani naše škole, u okviru *Virovske prkačijade*, upriličena je slastičarska manifestacija *Mala virovska prkačijada*.

Virovska prkačijada - međunarodni je festival spravljanja sitnih kolača koje zovemo prkači, a *Mala virovska prkačijada* natjecanje je učenika osnovnih škola (četvrtasa) srednje Podравine u spravljanju tih sitnih kolača. Svake godine priređuje se pod stručnim vodstvom našeg školskog odbornika te Podravkinog promotora Dražena Đuriševića. Ove godine članovi prosudbenog povjerenstva bili su: Stjepan Odobasić, Mimoza Bala, Alain Payen i Jasna Šignjar.

Nakon pozdravnih govora ravnateljice škole Marice Cik Adaković i predsjednika organizacijskog po-

Sudionici 7. Male virovske prkačijade

Našu školu predstavljale su učenice 4. a razreda Lana Marčinko i Ela Lončar, a pripremala ih je njihova učiteljica Draženka Patačko.

vjerenstva Dražena Đuriševića 7. Malu virovsku prkačijadu otvorio je načelnik Općine Mirko Perok. Ove godine sudjelovalo je sedam škola (OŠ *Mihovil Pavlek Miškina* Đelekovec, OŠ Gola, OŠ Ferdinandovac (PŠ Drenovica), OŠ *Ivan Lacković Croata* Kalinovac, OŠ *Prof. Blaž Mađer*, Novigrad Podravski, OŠ Andrije Palmovića, Rasinja i OŠ prof. Franje Viktora Šignjara Virje), a učenici su dobili zadatku okušati se u pripremi kolača vrganji. Nakon natjecateljskog dijela pripreme kolača, uslijedio je prezentacijski dio u kojem su učenici prezentirali kolače koje su napravili kod kuće. Sudionici natjecanja pokazali sva svoja zavidna slastičarska i prezentacijska umijeća, ali ipak, i među njima je bilo onih najboljih.

Tako je prvo mjesto u izradi najboljih kolača, najprkača, zauzela OŠ *Ivan Lacković Croata* iz Kalinovca, drugo mjesto Osnovna škola *Mihovil Pavlek Miškina* iz Đelekovca, a treće mjesto Osnovna škola Ferdinandovac, Područna škola Drenovica. U kategoriji najbolje prezentacije kolača prvo mjesto zauzela je Osnovna škola prof. Franje Viktora Šignjara u Virju, drugo mjesto Osnovna škola *Prof. Blaž Mađer* iz Novigrada Podravskoga, a treće mjesto Osnovna škola Gola. Za najkreativniji kolač nagradu je dobila Osnovna škola Andrije Plamovića iz Rasinje.

Posebno zanimljiv program *Cooking show* pripremila je Nikolina Lončar, državna prvakinja u kulinarstvu i članica kulinarske nacionalne reprezentacije, pripremajući zdrave slane kanapee.

Ponosni smo na predstavnike naše škole, učenice četvrtog razreda Elu Lončar i Lanu Marčinko te njihovu učiteljicu Draženku Patačko. U subotu 21. svibnja na svečanosti proglašenja pobjednika natjecanja i dodjele nagrada 7. Virovske prkačijade, **Sarkis Yacoubian**, predsjednik svjetske organizacije *Taste Of Peace of Jerusalem* uručio je našoj ravnateljici Marici Cik Adaković diplomu.

Durđica Krčmar Zalar, prof.

2022. • 61. broj

Mala škola roditeljstva

Ove školske godine naša je škola pokrenula i realizirala projekt ***Mala škola roditeljstva*** s ciljem poboljšanja kvalitete obiteljsko-školskih odnosa i pružanja podrške roditeljima u odgoju i obrazovanju svoje djece. U okviru tog projekta tijekom školske godine održana su stručna predavanja kojima su nazočili roditelji naših učenika razredne nastave.

Ravnateljica, neke od prethodnih predavačica i roditeljice (polaznice) Male škole roditeljstva

Posljednje od osam predavanja održala je direktorica školskog programa Školske knjige Matilda Bulić, prof. 25. svibnja 2022. Njime je predavačica obuhvatila sve teme koje su se dosada odradile, a naslovila ga je **Što smo naučili i kako dalje**. Ovom vrlo zanimljivom i poučnom predavanju pribivali su roditelji – sudionici projekta, prethodni predavači, članovi Vijeća roditelja te Učiteljskog vijeća naše škole.

Ravnateljica škole Marica Cik Adaković svim je polaznicama i predavačicama zahvalila, čestitala i uručila zasluzene zahvalnice, cvijeće i prigodne darove Školske knjige. Posebno se ponosimo ovim projektom te se veselimo nekim novim budućim, zanimljivim i stručnim predavanjima.

Popis održanih predavanja i radionica

Marica Cik Adaković, prof. – Kvalitetna škola, W. Glasser

Ena Begović, magistra pedagogije – **Kako razgovarati iskreno, jasno i otvoreno (Asertivna komunikacija)**

Jasna Horvat Vlahović, prof. pedagogije i sociologije – **Socijalne vještine djece**

Veronika Kirin, mag. psych., Lucija Filipović, mag. soc. pol. – **Sigurnost na internetu – Razvoj socijalnih usluga za snažniju obitelj i podršku mladima**

Školska logopedinja Ivana Radić, prof. i školska knjižničarka Đurđica Krčmar Zalar, prof. – **Teškoće u učenju – suradnja roditelja, učitelja i stručnih suradnika**

Lucija Filipović, mag. soc. pol. – **Roditeljski odgojni stilovi**

Katarina Franjo, prof. i Danijela Sunara-Jozek, prof. – **Slobodno vrijeme učenika**

Matilda Bulić, prof. – **Što smo naučili i kako dalje?**

Direktorica školskog programa Školske knjige Matilda Bulić i ravnateljica Marica Cik Adaković

Projektna nastava Hrvatskog jezika

Priča jesenskog šešira

Učenici 5. b razreda

Učenici 5. a razreda

Učenici petih razreda naše škole, u okviru nastave Hrvatskog jezika učiteljice Ksenije Janković Vusić, sudjelovali su u projektnoj nastavi u kojoj su mogli pokazati svu svoju kreativnost, maštovitost, znanje, ali i prezentacijsko umijeće.

U listopadu i studenom 2021. godine u okviru projekta *Priča jesenskog šešira* učenici su dobili zadatak sakupljati jesenske plodove te njima ukrasiti/izraditi svoj jesenski šešir.

Neki od očekivanih ishoda bili su uočavanje ljepote jeseni, prikupljanje jesenskih plodova i aranžiranje šešira, stvaralačko pisanje i pričanje priče jesenskog šešira, stvaranje modne revije šešira te kritičko osvrтанje na svoje, ali i tuđe stvaralaštvo.

Učenici su veselo i motivirano prionuli svojim radnim zadatcima, a smijeha i dobrog raspoloženja nije nedostajalo. Svi su očekivani ishodi bili ispunjeni, a koliko su radovi bili uspješni, najbolje pokazuju priložene fotografije.

Marino Cikoš, 5. a

Viktor Cik, 5. b

Peta Gregurić, 5. a

Jura Cepetić, 5. a

Moje važne stvari

U mjesecu siječnju 2022. godine petaši su dobili malo drugačiji projektni zadatak naziva *Moje važne stvari*. Ovaj put trebali su osvijestiti spoznaju o sebi i svojim važnim stvarima/prioritetima te izraditi plakat/poster po zadanim smjernicama. Još jednom pokazali su veliku volju i motiviranost za rad, kreativnost na najvišoj razini, a posebno su iznenadili svojim izvrsnim prezentacijskim umijećem.

Budući da su tek na polovici svoga osnovnoškolskog obrazovanja, veselimo se novim, budućim izazovima i stvaračkim zadatcima!

Leon Puškaš, 5. b

Mateo Markov, 5. a

Katrin Kemenović, 5. b

Luka Rajčić, 5. b

Učenici 8. b i spisateljica Ivanka Ferenčić Martinčić

odoševljena! Toliko mi se svijjelo da kod kuće nisam mogla opisati taj osjećaj koji sam doživjela i događaj koji sam vidjela. Oduvijek me zanimalo kako izgleda život jedne spisateljice. Uvijek sam razmišljala kako se spisatelji osjećaju kad pišu i otkud im uopće inspiracija... A danas sam to sve saznala od naše drage knjižničarke.

I ja bih jednoga dana htjela biti baš poput nje – izvrsna spisateljica! Ovo mi je zaista bio najbolji 7. sat nadoknade u mom školovanju!

7. sat

Bio je to utorak 10. svibnja, jedan običan dan u školi.

Kad sam ujutro stigla u školu, prijatelji su mi rekli da 7. sat imamo nadoknadu iz Hrvatskoga jezika. Nisam baš bila sretna zbog toga. Svi smo jedva čekali da prođe ovaj dan. Pod odmorom između 6. i 7. sata došla je učiteljica u razred i bila je jako uzbuđena. Rekla nam je da brzo posložimo razred jer nam stiže gošća. Još nam je kazala neka osmislimo dobra pitanja. Uzbuđeni i u neizvjesnosti čekali smo početak 7. sata. Zanimalo nas je tko je ta gošća... I evo, zazvonilo je! Učiteljica je u razred došla s našom knjižničarkom i spisateljicom Ivankom Ferenčić Martinčić! Bili smo jako oduševljeni. Čim je stigla, počeli smo postavljati mnogobrojna pitanja. Učiteljica je rekla da imamo samo 15 minuta za druženje s književnicom, no to se malo odužilo i družili smo se cijeli sat. Bilo mi je odlično! Bila sam jako

Sara Vršić, 8. b

Vrlo kreativan i zanimljiv 7. sat

Kajkavski etnografski kviz u doba pandemije

Učenici 4. a razreda

Članovi Medijske grupe

28. Kajkavski etnografski kviz upriličili smo u dva dijela poštujući sve epidemiološke mjere. 28. listopada 2021. u školskom vrtu sv. Franje družili su se učenici 4. razreda s učiteljicom Silvanom Bebek, učenici Medijske grupe s učiteljicom Katarinom Franjo, školski knjižničari, polaznici Dječjeg vrtića *Zrno Virje* s ravnateljicom Majom Šobak i odgojiteljicom Ivom Gregurić Đurišević, a osim učenika u Vrtu sv. Franje gostovale su koke hrvatice, pijevci, pure i purani i guske koji su uživali u čitanju zavičajnih književnika te igri i plesu.

Susret natjecatelja triju škola održan je 15. studenoga 2021. na daljinu putem aplikacije *Zoom*. OŠ Ferdinandovac predstavljale su učenice Franka Ivšak, Laura Liščak i Patricia Šadek s mentoricom Lidijom Levačić Mesarov, prof., OŠ Golu predstavljale su Terezija Bali i Ivona Špoljar s mentoricom Valentinom Jakubin Horvat, prof. Našu školu pak predstavljali su Mia Ivančić, Branimir Tomec i Lana Jaković s mentoricom Katarinom Franjo, prof.

Pura u društvu koka hrvatica

Naša škola partner u dobivanju statusa

Općina Virje – prijatelj djece

Općina Virje prva je općina u Koprivničko-križevačkoj županiji, uz gradove Koprivnicu Križevce, koja je dobila status prijatelja djece.

Gradovi i općine – prijatelji djece izvorno je hrvatska akcija potaknuta idejama i iskustvima koja su se krajem 20. stoljeća poduzimala u svijetu za dobrobit djece. U Hrvatskoj započela provoditi krajem 1999. godine, a vodi je Savez društava *Naša djeca* Hrvatske i Hrvatsko društvo za preventivnu i socijalnu pedijatriju pod pokroviteljstvom Ureda UNICEF-a za Hrvatsku.

Na inicijativu Društva *Naša djeca* Virje i predsjednice Danijele Večenaj i uz podršku općinskog načelnika Mirka Peroka u Općini Virje početkom 2019. godine pokrenut je postupak za uključivanje u ovu akciju, a OŠ prof. Franje Viktora Šignjara, Virje uz predstavnike udruga i ustanova koje rade s djecom (Društvo *Naša djeca* Virje, Dječji vrtić *Zrno*, Narodna knjižnica Virje, Glumišna družina Virje, HPD *Ferdo Rusan*, SD *Podravac*) aktivno se uključila brojnim kvalitetno osmišljenim programima i aktivnostima.

U jednu od brojnih aktivnosti – virtualni projekt *Knjigom, kazalištem i filmom podržimo djecu u novom normalnom drastanju*, aktivno su se uključili učenici i učiteljice nižih razreda te školska knjižnica. Projekt je nastao u suradnji Općine Virje, Dječjeg vrtića *Zrno Virje*, OŠ prof. Franje Viktora Šignjara Virje, Glumišne družine Virje te brojnih roditelja volontera i djece s ciljem da u blagdansko adventsko vrijeme pruži obiteljima sadržaje za provođenje zajedničkog vremena s djecom u smijehu, veselju, učenju i bezbrižnom, no odgovornom pripremanju za Božić. Tijekom četiri adventske petke izmjenjivali su se filmovi/priče, odnosno čestitka povodom paljenja adventskih svijeća i Božića.

Projekt je prijavljen na natječaj za uspješno provedenu NAJ-AKCIJU 2021. godine te je prepoznat kao projekt koji doprinosi kvaliteti života i mentalnog zdravlja djece, a Općini Virje je na svečanosti proglašenja NAJ-AKCIJA i gradova i općina prijatelja djece u 2021. godini dodijeljena POVELJA za uspješno provedenu NAJ-AKCIJU 2021.

Plastičnim čepovima pomozimo oboljelima od malignih bolesti

Akciji prikupljanja plastičnih čepova pridružili su se: naša škola, Djecji vrtić *Zrno*, BPP Matvej u Virju i trgovine na području općine Virje. Prikupljeni čepovi dostavljaju se Udrizi oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske sa sjedištem u Čakovcu te Udruga za svaki kilogram dostavljenih čepova od ovlaštenih otkupljivača dobiva 1,50 kn koje zatim namjenski troši za skupe lijekove, terapije i kupnju medicinskih pomagala u slučaju kada to ne financira HZZO.

Povodom obilježavanja Dana zlatne vrpce, odnosno Međunarodnog dana djeteta oboljelog od maligne bolesti, učiteljice Draženka Patačko i Nataša Sušanj u razgovoru su s načelnikom

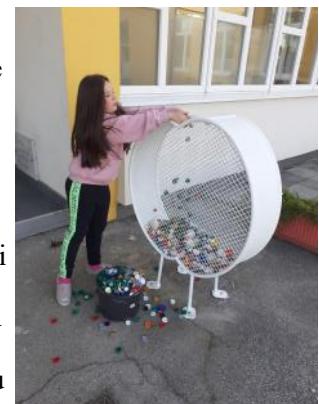
Učiteljice Nataša i Draženka na susretu s načelnikom Perokom

Mirkom Perokom dogovorile postavljanje spremnika za prikupljanje plastičnih čepova za sve mještane naše općine. Članica Lige Draženka Patačko naišla je na odličan primjer spremnika te je taj primjer dobre prakse prezentirala načelniku. S godinama se javila ideja da bi tu humanu i nadasve plemenitu akciju trebalo podići na višu razinu pa je učiteljica Nataša Sušanj Županiji uputila zamolbu za provedbu ankete u osnovnim školama kako bi se dobio uvid u to koje osnovne škole već prikupljaju plastične če-

pove, a koje to ne rade s ciljem da se onim školama koje ih ne prikupljaju uputi apel za uključivanje.

Projekt prije svega potiče volonterstvo i humanitarni rad te jačanje senzibiliteta za oboljele od malignih bolesti, ali djeluje i na razvijanje ekološke građanske svijesti čime se pomaže planetu Zemlji pravilnim zbrinjavanjem plastike. Svakako je važno senzibilitet razvijati kod svih dobnih skupina, ali ipak je izuzetno važno osvijestiti ga kod vrtićke i školske djece.

Članovi Novinarsko-literarne grupe uz pomoć učiteljice Nataše Sušanj

Naša učenica Niko koristi nov spremnik ispred naše škole

Stvarajmo otpad, ne smeće

U modernome načinu života koristimo se mnogim pomagalima te predmetima. Nakon što ih iskoristimo, uglavnom ih bacimo. Međutim, nije sve smeće što je neupotrebljivo ili nam je višak. Dosta toga može se ponovo iskoristiti, a ostalo treba zbrinuti na odgovarajući način kako neki njihovi dijelovi ne bi štetili prirodi.

Nažalost, još uvijek možemo naići na velik broj neuređenih odlagališta. Takvo neodgovorno ponašanje uzrokuje nerazumno iskorištavanje vrijednih sirovina koje se nalaze u otpadu.

Osnovna škola profesora Franje Viktora Šignjara po treći put sudjelovala je u projektu *Sakupljajmo zajedno stare baterije* u suradnji s tvrtkom *Friš* iz Križevaca koja se bavi proizvodnjom baterija i akumulatora te zbrinjavanjem otpadnih baterija i njihovim recikliranjem.

Maskota projekta Friško

Učenici nižih, viših te područnih razrednih odjela sakupljali su stare istrošene baterije. Članovi grupe

Prirodoslovci pod vodstvom učiteljice Željke Kišić nekoliko su puta tijekom nastavne godine vagali i vodili evidenciju o količini sakupljenih baterija za svaki razred.

Polaznici Prirodoslovaca važu prikupljene baterije

Organiziranim skupljanjem određene vrste otpadnih baterija i akumulatora kontrolirano uklanjamo iz okoliša ione teških metala i njihove otrovne spojeve koji imaju negativan učinak na životnu prirodu.

Većina otpadnih baterija definira se kao opasan otpad jer sadrže opasne tvari, primjerice živu, olovo i kadmij, a mogu sadržavati: nikal, cink, bakar, mangan i litij. Sve te tvari baterije čine rizičima za okoliš jer onemogućuju ili otežavaju rast biljaka i korisnih mikroorganizama ili ulaze u prehrambeni lanac u kojem truju sve sudionike. Neke od njih same nisu toliko štetne, ali u prirodi stvaraju spojeve koji su štetni. Druge tvari u dodiru s tvarima iz prirode opasno reagiraju – zapaljenjem ili eksplozijom.

Uštede od recikliranja baterija su višestruke. Dobiva se povoljnija sekundarna sirovina i ne mora se toliko proizvoditi u primarnoj proizvodnji koja je i sama zagađivač.

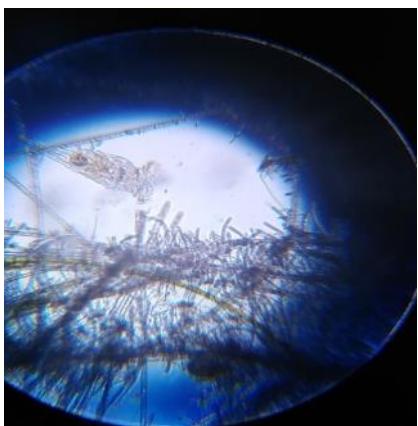
U ovogodišnjem projektu prikupili smo zaista mnogo - **247,046 kg baterija**.

Najuspješniji su učenici 2. b razreda sa svojom učiteljicom Lidijom Šiptar koje je tvrtka *Friš* nagradila simboličnim darovima. Oni su sakupili 34,727 kg baterija, odnosno 2,671 kg po učeniku.

Druge mjesto osvojili su učenici 7. c razreda i njihova razrednica Duška Štefanec sa sakupljenih 32,955 kg baterija, odnosno 2,535 kg po učeniku dok su na 3. mjestu učenici 4. b razreda i njihova učiteljica Draženka Patačko sa sakupljenih 31,499 kg baterija, odnosno 1,658 kg po učeniku.

Cjelokupnu rang-listu pogledajte ovdje:

redni br.	razredni odjel	baterije/kg	kg baterija po učeniku
1.	2. b	34,727	2,671
2.	7. c	32,955	2,535
3.	4. a	31,499	1,658
4.	PŠ MIHOLJANEC	6,954	1,39
5.	7. b	16,089	1,149
6.	4. b	20,521	1,08
7.	5. b	21,541	0,937
8.	PŠ ŠEMOVCI	6,295	0,899
9.	1. a	9,532	0,794
10.	1. b	8,917	0,685
11.	6. b	9,817	0,613
12.	5. a	10,774	0,489
13.	2. a	5,742	0,479
14.	8. a	7,080	0,372
15.	3. a	5,905	0,347
16.	PŠ HAMPOVICA	2,523	0,315
17.	6. c	4,378	0,273
18.	8. b	3,935	0,207
19.	7. a	2,211	0,184
20.	6. a	2,973	0,174
21.	8. c	2,678	0,140

Sabrina Begović, Kapljica vode iz akvarija

Mia Drljanovčan, Kristali soli

Što smo vidjeli mikroskopirajući?

Sudjelovanjem u e-Twinning projektu *Svijet pod mikroskopom* učenici su se upoznali s građom, načinom rada te prednostima korištenja mikroskopa u biologiji te znanosti općenito.

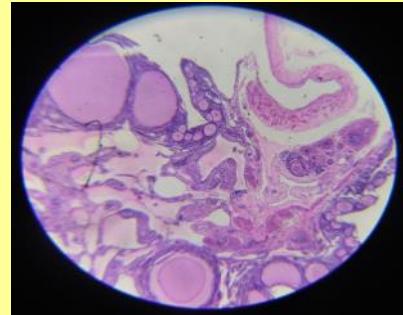
Ciljevi projekta bili su sljedeći:

- korištenje različitih informacijsko komunikacijskih tehnologija
 - upoznavanje povijesti mikroskopije i današnjih dosega u pogledu razvoja optike
 - upoznavanje dijelova mikroskopa, rukovanje mikroskopom, mjerne jedinice
 - mikroskopiranje okom nevidljivih struktura (trajni, svježi preparati: biljke, životinje, čovjek)
 - izrada radnih listića za učenike suradničkih škola
 - crtanje i označavanje dijelova promatralih struktura
 - razvijanje socijalnih vještina
 - jačanje suradnje između različitih škola i ustanova
- razmjena iskustava, ideja, dobre prakse.

Nakon kratkog upoznavanja s povijesti razvoja različitih modela mikroskopa učenici su se upoznali s njegovim radom te se i samostalno okušali u mikroskopiranju.

Na sljedećih nekoliko fotografija možete vidjeti preparate gledane očima učenika kroz mikroskop.

Iva Gregar, Jajne stanice u jajniku ptice

eTwinningovci uspješni na europskoj razini

Već na početku nove eTwinning avanture u ovoj školskoj godini učenici 4. a razreda s učiteljicom Draženkom Patačko i školskom knjižničarkom Đurđicom Krčmar Zalar pribivali su svečanom prijemu kod ravnateljice Marice Cik Adaković koja im je zahvalila za trud uložen u Projekt kojim su zaslužili prestižno priznanje Europske oznake kvalitete!

eTwinning ekipi, koja je ove godine radila na projektu digitalnog građanstva – *e-safe & cclick in*, pridružili su se učenici 4. b razreda, učiteljica Engleskoga jezika Lena Fulir Šipek, učitelj Informatike Igor Kemenović i naši novi partneri: Italija, Grčka, Malta i Bugarska.

Uspješno smo obilježili Europski dan jezika. Izradili smo svoje avatare i profile.

Obilježavanjem Dana sigurnijeg interneta naučili smo što se smije ili ne smije otkriti o sebi na internetu, a uz to smo doznali i kako postavljati sigurne lozinke.

Jedna od aktivnosti eTwinning projekta bila je predstaviti našu školu na Google Earthu. Nakon nepunih tjedan dana Google nas je obavijestio o tome koliko su fotografije naše škole popularne u Evropi budući da su pregledane više od 500 puta. Veselimo se novim virtualnim druženjima (videokonferencijama) s našim evropskim prijateljima i nekim novim izazovima.

Digitalni ja — digitalni trag! Oprez molim!

Učiteljica Draženka Patačko

eTwinningov projekt *Schoolovision 2022*

Naš tim za glasovanje na Schoolvision 2022

Ove godine, nakon dvogodišnje stanke zbog pandemije, osmi smo put sudjelovali u eTwinningovu projektu *Schoolovision 2022*. Projekt je osmišljen kao školski Eurosong, a naša škola predstavila se pjesmom *Pravi roker*. Tekst pjesme napisala je učiteljica Hrvatskoga jezika u OŠ Molve Marija Halaček, a glazbu i aranžman učitelj Glazbene kulture Dražen Štefan. U glazbenom videospotu pjevaju i plešu učenici 2., 3. i 4. razreda, sviraju učenici Lovro Geric i

Gabrijel Stojilković, dok su članovi Medijske grupe pripomogli oko snimanja.

U glasovanju su sudjelovali učenici 3. a razreda s učiteljicom Ivankom Seleš. Zadatak im nije bio nimalo lak. Trebali su pogledati spotove svih zemalja uključenih u ovaj projekt (njih 31) te odabrati deset najboljih pjesama te im dodijeliti, kao i u pravom Eurosongu, bodove od 1 do 12. Svoju konačnu odluku upisali su u *online* sustav. Voditelji ovog projekta bili su učitelji: Dražen Štefan, Katarina Franjo, Ivanka Seleš, Lena Fulir Šipek i Darko Herbai.

Iako se nismo plasirali među prvih 10, svima je to bilo lijepo iskustvo koje ćemo ponoviti iduće godine.

Učitelj Informatike Darko Herbai

Humanitarne akcije za KBC Rebro

Dana 17. ožujka 2022. učiteljica Nataša Sušanj, članica Male lige koja djeluje u Osnovnoj školi prof. Franje Viktora Šignjara u Virju i Lige protiv raka Koprivničko-križevačke županije, otputovala je u Zagreb u Klinički bolnički centar *Rebro*. Naime, prije 3 mjeseca učenici nižih razreda virovske škole sudjelovali su u akciji *Igračkom do dječjeg osmijeha*. Akcija je to kojom se djeci koja su na liječenju daruju plišane igračke kako bi im se uljepšao boravak te kako bi barem nakratko zaboravili na svoju bolest. Djeca koja dolaze na pregledne također mogu odabrati svoju i ponijeti je sa sobom kao novog prijatelja.

Medicinska sestra Bernardica Pavlić Pračić tu je akciju pokrenula prije nekoliko godina, a odazvale su joj se brojne institucije i pojedinci. Tijekom trajanja akcije u virovskoj školi učenik 1. b razreda Teodor Habulan istaknuo se kao dječak koji je donio najviše igračaka te mu je učiteljica Nataša uručila Zahvalnicu za nesebičan doprinos ovoj akciji. Nadamo se da će ovo biti poticaj i svima ostalima na uključivanje u naredne akcije koje ćemo organizirati.

Liga protiv raka Koprivničko-križevačke županije se i inače uključuje u aktivnosti usmjerenе na onkološke bolesnike.

Sljedeći je posjet KBC-u *Rebro* bio 21. travnja 2022. Dostavljeni su slatkiši koje su učenici nižih razreda naše škole prikupili za Uskrs te na taj način obradovali oboljele, kao i one koji samo dolaze na kontrolu. Sakupljanje slatkiša organizirala je Mala liga naše škole i učiteljica Nataša Sušanj. Ovo nije prva akcija naših učenika bolnici *Rebro*. U dva navrata učenici su prikupljali plišane igračke kojima su obradovali oboljele. Sve naše aktivnosti dio su akcije *Igračkom do dječjeg osmijeha* koju je pokrenula medicinska sestra Bernardica Pavlić Pračić.

Dostava plišanaca u Klinički bolnički centar *Rebro*

Prikupljeni slatkiši za oboljelu djecu na *Rebru*

Mala liga podržala žene oboljele od raka dojke

U subotu 26. ožujka 2022. na virovskoj tržnici Mala liga protiv raka, koja djeluje u našoj školi, sudjelovala je u obilježavanju Dana narcisa.

Akciju je organizirala koprivnička Udruga žena oboljelih od raka *Nada* kojoj se sa zadovoljstvom pridružila Mala liga.

Podjelom narcisa i edukativnih materijala želi se skrenuti pozornost ženama na važnost prevencije raka dojke te ih upozoriti na samopreglede i mammografiju u sklopu Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke. Brojne Virovke i Virovci ponovno su pokazali veliko srce i dali podršku svim oboljelim ženama koje su bile u doticaju s ovom zločudnom bolesću.

Velika hvala i svim učenicima naše škole koji su u velikom broju donijeli narcise kako bismo ih mogli darivati mještanima. Educiranost i senzibiliziranost o problemima osoba oboljelih od raka važan je segment borbe protiv te opake bolesti.

Hvala vam svima!

Prodaja narcisa na virovskoj tržnici

Članovi Novinarsko-literarne grupe uz pomoć učiteljice Nataše Sušanj

Što mogu učiniti za tebe?

Volonterski kutak

Od ove godine mali volonteri u našoj školi imaju svoj volonterski kutak. Smjestili su tu djeliće svega onoga što su radili i proživjeli s idejnom začetnicom volonterskoga projekta, prvotno nazvano-ga *Malo srce za veliko srce*, učiteljicom Željkom Ivorek koja je od ove nastavne godine u zasluženoj mirovini. Članovima Medijske grupe u volonterskim aktivnostima priključili su se učenici 1. b razreda sa svojom učiteljicom Kristinom Klanac. Izrađivali su ukrase i čestitke, pjevali božićne pjesme ispred prozora Doma Stanešić i Doma Maržić. Imali su nekoliko radionica na kojima su osmislili prigodne darove koje su ponijeli u domove. Uoči Božića u volonterskim aktivnostima pridružili su im se i tamburaši, naši bivši učenici: Valentin Kraševac, Marijan Vranić, Bruno Bušić i naš učitelj Dražen Štefan, koji su sviranjem upotpunili božićnu čaroliju. Domaćini su, pod vodstvom vrijednih gazzadarica Ivanke Stanešić i Ljubice Maržić, volontere dočekali slasticama, čajem i prigodnim darovima što je posebno obradovalo najmlađe. Svojim volonterskim aktivnostima pridružile su se i učiteljice Danijela Sunara-Jozek i Nikolina Zglavnik Matica, kao i ravnateljica Marica Cik Adaković, te ponovno mama Valentina Cik i gospođa Anka Franjo. Svima neizmjerno zahvaljujemo i dalje se pitamo: *Što mogu učiniti za tebe?*

Mali i veliki volonteri u predbožićno vrijeme pred Domom Stanešić

prigodnim darovima što je posebno obradovalo najmlađe. Svojim volonterskim aktivnostima pridružile su se i učiteljice Danijela Sunara-Jozek i Nikolina Zglavnik Matica, kao i ravnateljica Marica Cik Adaković, te ponovno mama Valentina Cik i gospođa Anka Franjo. Svima neizmjerno zahvaljujemo i dalje se pitamo: *Što mogu učiniti za tebe?*

Mali volonteri bili su vrijedni i za Uskrs

Učenici 6. b prikupili grickalice za djecu iz Ukrajine

U gradu Đurđevcu već su neko vrijeme smještene izbjeglice iz ratom pogodjene Ukrajine.

Volonteri Crvenoga križa, koji su stalno s njima u kontaktu, rekli su nam da ukrajinska djeca od svih grickalica najviše vole čips. Bio je to poticaj učenicima 6. b i njihovoj razrednici Danijeli Sunara-Jozek da skromnom humanitarnom akcijom barem malo razvesele ukrajinsku djecu.

Svatko je od njih donio čips, dok su neki učenici donijeli još i ono što je uvijek potrebno – higijenske potrepštine.

Nije puno, ali je od srca!

Učenici 6. b prikupili slatkiše i higijenske potrepštine za vršnjake iz Ukrajine

Danijela Sunara-Jozek, prof.

Sudjelovanje na državnoj smotri LiDraNo

Budilica je počela svirati kao i svakog dana, ali ovaj dan je bio poseban. LiDraNo!!!! Krenula sam se

Bila bi prava šteta biti na moru i ne opaliti selfi sa svojom mentoricom Katarinom.

spremati. Obukla sam odjeću u kojoj volim putovati i krenula u školu. Prvi dio puta bio je do Koprivnice. Stručno me pratila učiteljica i mentorica Katarina Franjo. U Koprivnici nas je pokupio službeni autobus koji je vozio sudionike LiDraNa. Sačuvala sam mjesto pokraj sebe prijateljici iz Križevaca. Cijelo putovanje do Vodica razmišljala sam kakav će biti hotel, hrana, društvo, a ponajviše pozornica na kojoj ću nastupati. Čak sam se sjetila svog prvog nastupa na LiDraNu u šestom razredu. Nažalost, prošla sam samo do županijskog, ali ovog puta čak do državnog. Put je bio dosta naporan. Nakon otprilike 8 sati, stigli smo u hotel. Dobili smo ključeve za svoje sobe i program.

Večera je bila u 18.00, a službeno otvaranje u 20.00. Za večeru je bilo sve što si možete poželjeti, od juhe, mesa, pizze pa do voća i kolača. Prije službenoga otvaranja isprobala sam svoj monolog na pozornici. Svoju školu i našu županiju predstavljala sam pojedi-

načnim scenskim nastupom i to monologom Julijane Matanović *Rečeno – učinjeno*. Moram priznati da je u

Vodicama pozornica bila podosta malena. Više mi se svidjela ona u Novigradu Podravskom na županijskoj razini LiDraNa. Nakon napornog dana otišla sam u krevet i zaklopila oči. Sljedeće jutro imali smo doručak, a nakon toga uslijedio je moj nastup. Bila sam dosta nervozna, ali na kraju je bilo sve odlično. Trema je normalna u takvim situacijama. Čak su neki mentori došli do mene i čestitali mi, a najviše sam bila sretna što mi je Jakov Bilić (glumac) dao pet. Poslije sam uživala u nastupima ostalih učenika i kasnije u šetnji uz more. Uvečer smo kartali UNO. Upoznala sam mnogo prijatelja i to me se jako dojmilo. Slijedio je treći dan, tj. zadnji dan, i jedan od najvažnijih dana. Okupili smo se sa svojim mentorima u dvorani kako bismo prisustvovali okruglom stolu. Članovi Državnog povjerenstva za dramsko-scensko stvara-

laštvo bili su: Jakov Bilić, glumac, Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku, Franka Klarić, glumica, Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku, Barbara Rocco, glumica, Hrvatsko narodno kazalište u Varaždinu i Ivan Đuričić, glumac, samostalni umjetnik iz Zagreba. Ono što sam najviše zapamtila vezano uz moj nastup je da sam uspostavila odličnu komunikaciju s publikom, da sam vrlo simpatična i posebna pohvala bila je za odbir teksta. Bila sam jako sretna kada sam čula te riječi. Kada su „žrijiji“ završili s komentarima, fotografirala sam se i razgovarala s glumcem Jakovom Bilićem i glumicom Barbarom Rocco. Poslije toga je uslijedio objed, a nakon polazak doma.

Put prema natrag bio je naporan, ali srećom stigli smo sigurno i to prije ponoći. Sve to prepričala sam obitelji i otišla spavati. To je bilo jedno od jako lijepih iskustava.

Lana Jaković, 8. b

Glumica Barbara Rocco i ja.

Glumac Jakov Bilić, jedan od članova Povjerenstva za dramsko-scenske nastupe

Natjecanja, smotre, natječaji

Učenici i mentor

Postignut uspjeh

24. nacionalna smotra turističke kulture u Splitu Dani baštine i turizma za mlade na temu Kako su jeli naši stari	Lara Brcković (6. b), Antonija Bosorić (8. b), Gabriela Grivić (8. c) i Fran Pavunić (8. c) – mentorice Đurdica Krčmar Zalar, Ivana Dautanec i Sonja Kalanj	Uspješno se predstavili na državnoj smotri projektom <i>Tradicijom do uspjeha</i> .
Kajkavski etnografski kviz	Branimir Tomec (8. b), Mia Ivančić (8. b), Lana Jaković (8. b) – mentorica Katarina Franjo	Učenici su uspješno sudjelovali i predstavili Školu.
Natjecanje iz povijesti	Gabriela Grivić (8. c), Lana Lukanec (8. c) – mentorica Ivana Dautanec	Učenice su se plasirale na županijsku razinu natjecanja. Ponosni smo na njihov uspjeh.
LIDraNo	Lana Jaković (8. b) – mentorica Katarina Franjo Ena Bosorić (6. a) – mentorica Danijela Sunara- Jozek Nicol Ljubić (5. a) – mentorica Ksenija Janković Vusić	Učenice Ena Bosorić i Lana Jaković plasirale su se na državnu razinu smotre. Učenica Lana Jaković pribivala je DRŽAVNOJ SMOTRI LIDRANO 2022. koja se održala u Vodicama. Učenica Nicol Ljubić plasirala se na županijsku razinu smotre. Ponosni smo na njihov uspjeh.
Natjecanje iz biologije	Iva Peršinović (8. c) – mentorica Željka Kišić	Učenica se plasirala na županijsku razinu natjecanja. Ponosni smo na njezin uspjeh.
Natjecanje iz njemačkog jezika	Josip Šignjar (8. a) – mentorica Anja Kendelić	Učenik je osvojio 3. mjesto na županijskoj razini natjecanja. Ponosni smo na njegov uspjeh.
Međuopćinsko natjecanje - ženska košarka	Erin Jaković (5. a), Nicol Ljubić (5. a), Petra Bogdan (6. a), Sara Čiček (6. a), Laura Mamić (6. c), Lana Krznarić (7. b), Iva Šoš (8. a), Lana Jaković (8. b), Iva Peršinović (8. c), Barbara Šklebar (8. c) – mentor Marko Blažeković	Učenice su se plasirale na državnu razinu natjecanja. Ponosni smo na njihov uspjeh.
Natjecanje u ženskom stolnom tenisu	Iva Šoš (8. a), Mia Ivančić (8. b), Iva Peršinović (8. c), Lana Jaković (8. b) – mentor Zlatko Bočkaj	Učenice su se plasirale na državnu razinu natjecanja. Ponosni smo na njihov uspjeh.
Smotra i natjecanje hrvatskih GLOBE škola	Jakov Pisačić (5. b), Filip Sočec (5. b), Mateo Posavec (7. b) – mentor Darko Herbai	Učenici su se plasirali na državnu razinu natjecanja. Ponosni smo na njihov uspjeh.
Natječaj Moja županija bez korupcije	Lea Špoljar (6. b), Ena Bosorić (6. a), Antonija Bosorić (8. b) – mentorica Danijela Sunara- Jozek	Učenice sudjelovale na kreativnom natječaju.
Europa u školi	Melani Zglavnik (8. c) – mentor Josip Kovačić	Učenica se plasirala na nacionalnu razinu natjecanja u kategoriji likovnih rada. Ponosni smo na njezin uspjeh.
11. Susret hrvatskoga dječjega duhovnoga stvaralaštva Stjepan Kranjčić	Cindy Bingula (6. b), Lana Makar (6. a) – mentorica Danijela Sunara-Jozek	Učenice su sudjelovale na književnom natječaju te su im radovi objavljeni u zborniku.
XVI. Literarno-likovni natječaj Poj riči materinske	Lana Makar (6. a) – mentorica Danijela Sunara Jozek	Učenica je sudjelovala na literarnom natječaju. Radovi su objavljeni u Zborniku radova.
Međunarodno matematičko natjecanje Klokan bez granica	Petra Gregurić, Lana Modrić, Viktor Cik, Magdalena Sinjeri, Erin Jaković, Neo Matiša, Nikol Ljubić, Marin Šklebar, Cindy Bingula, Karlo Mesarov, Dominik Popec, Ena Bosorić, Mateas Begović, Evan Matiša, Tia Hrženjak, Patricija Toth, Alan Lončar, Lucija Kovačić, Lana Lukanc, Emanuel Špan, Lana Jaković	Učenici su sudjelovali na natjecanju i postigli odlične rezultate.
Ekipno natjecanje iz matematike Mathe-ma u Koprivnici	Cindy Bingula, Ena Bosorić Tia Hrženjak, Dominik Popec, Luka Večenaj, Karlo Mesarov, Mateas Begović, Evan Matiša, Luka Ormanec, Viktor Cik, Magdalena Sinjeri, Neo Matiša	Školu su predstavljale četiri epipe i postigli su odlične rezultate.
2. susret Kalnovečki razgovori (literarno-dramsko-likovni natječaj)	Viktorija Curić, Leon Drmenčić, Petar Ivančić, Iva Špoljar, Marija Zalar - učenice i učenici 3. a razreda Mentorica Ivanka Seleš. Ana Cenkovićan, 6. b strip pod naslovom Igre negda i danes – mentorica Danijela Sunara-Jozek.	Za izvođenje igrokaza <i>Pramale</i> učenici su primili Priznanja za sudjelovanje, pohvaljeni su od stručnog povjerenstva. Strip je pohvaljen od stručnog povjerenstva.
53. susret literarnih družina Preradovićev rođendan u Interpretacijskom centru Kuća Petra Preradovića u Grabrovnicu	Nicol Ljubić, (5. a) – mentorica Ksenija Janković Vusić i Lana Makar (6. a) – mentorica Danijela Sunara-Jozek	Na susretu su čitale svoje literarne rade te su im objavljeni u zborniku.

Galerija velikih majstora

Leoni Štauber, 4. a

Veronika Kolić, 4. a

Lana Krznarić, 7. b, Grafit

Lucija Kovačić, 8. a, Autoportret

Enia Potočnjak, 4. b

Osoba kojoj se divim

Osoba kojoj se divim je moja mama. Ona je tu, uvijek uz mene. Od malih nogu čuva me i pazi. Ona je osoba kojoj se može povjeriti bilo koja tajna.

Kada nešto ne znam, ona mi pomogne, a kada sam bolesna, ona je dan i noć uz mene. Dok sam tužna, zagrlji me i pride mi bliže. Kada grljam svoju mamu, osjećam da grljam najvećeg sveca. Za sestru i mene bori se kao prava mama lavica, a kada me pogleda sa smiješkom na licu, ja se sva rastopim. Ne volim samo one njezine tmurne i ljute oči jer mi srce tada hoće od tuge iskočiti. Dok me tako pogleda, znam da sam nešto pogriješila.

Ona je hrabra, draga, blaga i vesela. Jako volim svoju mamu.

Lana Modrić, 5. b

Bio sam maškara

Covid je i ove godine učinio svoje – maškare smo ponovo obilježili u našoj učionici, a tako bih se rado veselio na ulici.

Ove godine bio sam netko drugi na jedan dan. Bio sam superjunak Spiderman. Na glavi sam imao masku ispod koje su se vidjele samo oči. Imao sam crveno-plavo odijelo preko kojeg je bila crna paukova mreža. Tako zamaskiran pratim sam nastavu koja je ipak bila malo opuštenija i prilagođena ovom danu. Bio sam si važan i snažan, a cijeli dan mi je bio vrlo zabavan. Nadam se da će do idućih maškara nestati tog zločestog virusa i da ćemo svi moći uživati u maškarama.

David Zobundija, 2. b

Čokoladni keks pravednosti

Što je pravednost? Je li uvijek sve u životu pravedno? Kako kome. Pravda je „medalja s dva lica“. Svatko ima svoje mišljenje o pravdi. Što je za mene pravedno možda za nekoga drugoga nije – ali i obratno. Kad se posvađam s mlađom sestrom, mama kaže da popustim jer sam starija, ali ja mislim da to nije pravedno. Moram li uvijek ja popustiti samo zato što sam starija?

Ne, ne moram jer nije pravedno!

Je li pravedno da netko svaki dan baca hranu, a postoji puno gladne djece?

Ne, nije!

Je li pravedno da netko nepoštenim radom stekne veliko bogatstvo, a koliko ljudi spava na cesti?

Ne, nikako nije!

Je li pravedno kada puno učim i trudim se pa dobijem lošu ocjenu?

Ne, ne, ne apsolutno nije!

Čini mi se da znam što pravednost nije, ali što onda jest? Hoću li ikada saznati? Hoću li ikada shvatiti? Trebam li više knjiga pročitati da bih saznala? Ili filmova pogledati? Ili na internetu surfati?

(...)

Dolazi majka s posla, a ja i sestra se svađamo oko posljednjeg keksa. Onog fiiiiinog čokolaaaadnog. Uzima ga i dijeli na dva jednakaka dijela - jedan da sestri a drugi meni.

Mislim da sam shvatila!

Lana Makar, 6. a

(Rad je objavljen u zborniku *Potraga za pravednošću* na literarnom natječaju *Stjepan Kranjčić*.)

Marta Cikoš, 4. b

Radoznala olofka

Moja je olofka mala,
ali jako radoznala.

Radoznala je jer nigdar ne zna
kej bom napisala.

Ona fort čeka i čeka,
da neke napišem,
a ja onda ftruc narišem
i dole se potpišem.

Klara Frajt, 2. b

Galerija velikih majstora

Lucija Račan, 1. b

Sara Bosorić, 1. b

David Balaško, 7. c, Grafit

Mihael Filipović, 7. a, Krajolik

Tina Horvat, 1. b

Svakog gosta tri godine dosta

Svakog jutra, svakog dana,
informacija sa svih strana.
Televizija, radio, internet,
sva javljanja i vijesti
samo o Tebi govore,
a ja se molim Tebe ne sresti.

Stavljaš se u prvi plan,
širiš po cijelom svijetu,
samoće se bojiš, da, teško je biti sam.
Misliš da smo Ti mi hrana
i da ćeš tako biti jača svakog novog dana,
no kažem Ti, to Ti je mana.

Moram Ti reći da si i meni pokvarila plan
i uništila moj rođendan.
To mi je bio najveći strah,
da umjesto rođendana,
koji je inače fora,
ovaj bude kao noćna mora.

Molim Te, prestani nam krasti lijepе dane,
jedva čekam jutro da bez Tebe svane.
Čekam da ponovno punimo parkove, igrališta i dvorane,
da maske napokon stavimo sa strane.

Molim Te, prestani nam krasti dah,
mnogi ljudi, zbog Tebe, otišli su u taj čas.
Razdvojila si prijatelje i obitelji, zaustavila druženja,
svima nam utjeruješ strah,
mislim da je sada dosta, prevršila si svaku mjeru,
uzela preveliki mah.

Kada konačno odeš,
nitko Te se više sjetiti neće,
bacit ćemo Te kao vreću u smeće.
Živjet ćemo puno bolje,
nećeš nam više stvarati glavobolje.

Vjerujem da će Ti uskoro doći kraj,
a ja ću Ti veselo mahnuti i reći *bye bye*.

Kreativci u 3. a s učiteljicom Ivankom Seleš

Kreativna izvanučionička nastava u 3. a

Nicol Ljubić, 5. a

Poslije kiše uvijek dolazi sunce

Svi smo se mi više puta susreli sa svakojakim problemima i tugom, ali kada se to dogodi, uvijek moramo znati da će doći vrijeme sreće i umjesto crnog oblaka iznad naše glave, zasjat će sunce.

Tuga može trajati pet minuta, pola sata, pet sati pa i više godina, ali ništa nije vječno i ta tuga u nama će sama nestati. Kada ja imam tužne dane, nastojim ih provesti sa svojom obitelji. Tada se igratim sa svojim psom, slušam veselu glazbu i to me odmah oraspoloži. Neki se naši problemi neće sami riješiti i mi smo ti koji moramo pomoći samima sebi. Kada imam trenutke tuge, pričam s mamom i njoj povjerim sve što me muči. Ona i moja sestra su osobe kojima mogu reći sve svoje probleme. Moja je tuga bila najveća u vrijeme preseljenja u drugo mjesto. Promijenila sam školu, prijatelje, život. Tada nisam nikog poznavala i mislila sam da nikada neću biti sretna. Odselivši se, ostavila sam obitelj uz koju sam odrasla. Naravno, idem kod njih svaki vikend, ali tada, u mojoj glavi, to je bilo strašno.

I evo me dvije godine nakon. Najsretnija sam jer sam okružena ljudima koje najviše volim. Crni oblak zamijenilo je sunce. Na kraju svega, zaključujem da uvijek moramo biti pozitivni i veseliti se boljem sutra.

Leona Podoreški, 7. b

Petar Puškaš, 6. c, Suvremena galerija

Sabrina Begović, 7. c,
Krajolik

Petra Bogdan, 6. a, Nošnja

Klara Frajt, 2. b, Jabuka

Gabriela Kolić, 4. a

Moje zvjezdane čizme

Kada bih mogla obuti zvjezdane čizme u njima bih odšetala do zvijezda. Stala bih na svaku zvijezdu i promatrala sve oko sebe. Otišla bih do oblaka, sjela na njega i uživala u njegovoj mekoći. Prosula bih zvjezdice po drveću i gnijezdima da i pticama malo svijetle.

U čizmama bih projurila kroz nebo, prosula zvjezdanu prašinu, ostavila zvjezdani trag i vratila se na zemlju, u svoje dvorište. Bilo bi ovo uistinu prekrasno i nezaboravno putovanje.

Samo da mi je imati zvjezdane čizme!

Antea Ivandija, 2. b

Zajednički rad učenika 1. a razreda

Djetinjstvo moje bake

Pričala mi je tako baka o lijepim ljetnim večerima na selu. Barem ih ona takvima opisuje, iako mnogi od nas danas to ne bismo smatrali lijepim djetinjstvom.

Njezini su roditelji imali krave i kad bi došlo vrijeme da se krava oteli, njezini su je roditelji budili u noći da im pomogne. Telenje bi ponekad potrajalo po nekoliko sati, a kada bi završilo, moja je baka bila jako umorna. Ne bi se ni otuširala. Takva bi legla u krevet.

Kad se ujutro probudila, spremila se i pješke preko šume otisla do škole. U školi su joj se svi smijali zbog njezinog mirisa. Nakon što je nastava završila, vratila se kući. Nitko ju nikad nije pitao kako je bilo u školi, jesu li nešto novo učili, je li dobila neku ocjenu.

Nakon nastave nije ni zadaču napisala jer je morala pomagati roditeljima oko krava i svinja. Zadača i ostale školske obaveze dolazile su na red tek kad je sve poslove završila...

Ako nije bila preumorna.

Doroteja Kuhić, 6. a

Ne bojim se izazova

Ne bojim se izazova jer, ako će ih se bojati, to će me samo oslabiti. Ne bojati se izazova u ovo suvremeno doba poprilično je teško.

U ovo vrijeme pandemije koronavirusa teško je ostati psihički stabilan. Prvi izazov s kojim smo se susreli bio je nošenje maski i držanje razmaka od dva metra. To mi je dosta teško palo, ali nisam se ustručavao poštivati pravila. Ni u školi nije bilo ništa lakše, a posebno teško bilo je prošle školske godine koja je bila prepuna svakojakih izazova. Jedan od velikih izazova bila je *online* nastava – trebalo je naučiti priključiti se u *online* učioniku, rješavati mnoštvo zadataka... Ove godine dobio sam dva nova predmeta i to je također bio velik izazov za mene jer sam morao dodatno učiti. Iz Biologije smo trebali pisati referat, što mi je bilo nešto novo, ali nisam se toga bojao.

Nitko se ne bi trebao bojati novih izazova jer ako se bojiš i odmah odustaneš, ništa nećeš ni postići.

Karlo Potnar, 7. a

Galerija velikih majstora

Ema Bušić, 2. b, Dječak i pas

Dominik Horvat, 7. a, Autoportret

Lara Brcković, 6. c, Autoportret

Ena Bosorić, 6. a , Vrisak

Mia Drljanovčan, 7. c, Krajolik

Biti Čovjek

Čovjek je vrlo težak i diskutabilan pojam. Nije isto pitate li što je ili tko je čovjek. Odgovor na pitanje što je čovjek mogao bi biti da je to živo biće s mogućnošću kretanja i naprednijeg razmišljanja. Da, to je definicija ljudskog bića – ne i Čovjeka. Postoji razlika između ljudskog bića i Čovjeka. Ljudsko biće ima sposobnost pomaganja, dok je Čovjek osoba koja pomaže. Čovjek sluša druge bez obzira na to je li netko crn ili bijel, ima li osoba odlične ocjene ili pak one manje dobre, može li netko trčati maraton ili je zarobljen u invalidskim kolicima... Čovjek s velikim Č procjenjuje druge po njegovim osobinama.

Uvijek postoji pitanje smatramo li važnijim izgled ili osobine. Čovjeka ima pravo privlačiti izgled, ali izgled nije to što će ti, možda, jednoga dana odgajati djecu, već su to osobine. Čovjek s velikim Č je osoba koja uvijek ima poštovanja za druge i za sebe. Zapravo je vrlo teško zarađiti titulu Čovjeka. Svi se mi nazivamo ljudima, nažalost nije svatko i Čovjek.

Paola Peršinović, 7. c

Jana Žuškin, 4. b

Mihael Jukić, 4. b

Nezaboravljeni dan

Svanulo je jutro...
Umjesto kiše padale
Granate neprijateljske.
Neopisiva bol i
patnja slijevala se tad.

Skrivanje, jecanje, (za)pomaganje...
Rane sve dublje postajale.

Nade
Sve
Manje
Bilo
Je.

Dan noć postao,
Bol ostala je bol.
Kolone na ulicama.
Grad je pao, ali srce Grada nikada.

Svoje junake je dao, da bi zauvijek
Živio.

Lea Špoljar, 6. b

Poslije kiše uvijek dolazi sunce

Svi smo se mi više puta susreli sa svakojakim problemima i tugom, ali kada se to dogodi, uvijek moramo znati da će doći vrijeme sreće i umjesto crnog oblaka iznad naše glave, zasjat će sunce.

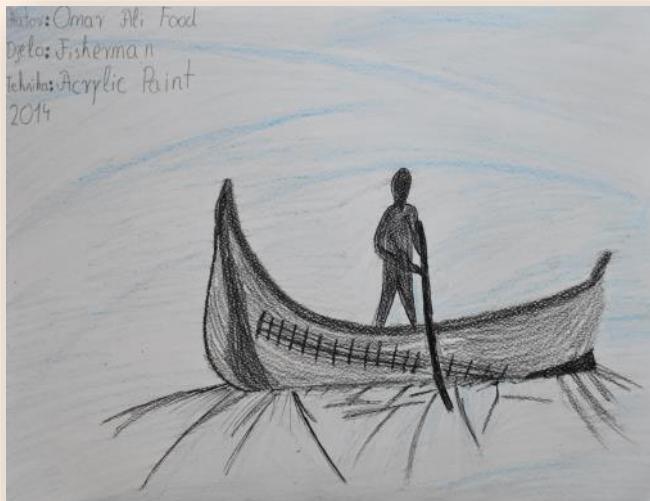
Tuga može trajati pet minuta, pola sata, pet sati pa i više godina, ali ništa nije vječno i ta tuga u nama će sama nestati. Kada ja imam tužne dane, nastojim ih provesti sa svojom obitelji. Tada se igram sa svojim psom, slušam veselu glazbu i to me odmah oraspoloži. Neki se naši problemi neće sami riješiti i mi smo ti koji moramo pomoći samima sebi. Kada imam trenutke tuge, pričam s mamom i njoj povjerim sve što me muči. Ona i moja sestra su osobe kojima mogu reći sve svoje probleme. Moja je tuga bila najveća u vrijeme preseljenja u drugo mjesto. Promijenila sam školu, prijatelje, život. Tada nisam nikog poznavala i mislila sam da nikada neću biti sretna. Odselivši se, ostavila sam obitelj uz koju sam odrasla. Naravno, idem kod njih svaki vikend, ali tada, u mojoj glavi, to je bilo strašno.

I evo me dvije godine nakon. Najsretnija sam jer sam okružena ljudima koje najviše volim. Crni oblak zamijenilo je sunce. Na kraju svega, zaključujem da uvijek moramo biti pozitivni i veseliti se boljem sutra.

Leona Podoreški, 7. b

Galerija velikih majstora

Autor: Omar Ali Food
Djelo: Fisherman
Teknika: Acrylic Paint
2014

Tia Hrženjak, 6. a

Leoni Štauber, 4. a

Matej Čižmešinkin, 8. a, Emozi

Patricija Toth, 6. c, Kontrast

Mia Ivančić, 8. b, Vukovarski vodotoranj

Nisi pravedna

Sjedim na klupi na Gornjem gradu i razmišljam jesam li pravedna kada govorim kako je sve oko nas nepravedno. Gdje se briše ne i postaje pravedno? Tko o tome odlučuje? Je li meni (ne)pravedno što je i drugome? Mnogo pitanja bez odgovora, a i pitanje je trebamo li o tome stalno razmišljati. Sada mi se čini da ne, ali prije nepunih godinu dana sam posve drugačije razmišljala.

Spavala sam mirnim snom jer je preda mnom trebao biti miran, posve običan školski dan. Bez stresa. Bez pisanih i usmenih provjera (napokon). Trebao kažem jer me odjednom probudila strašna buka. Čula sam prepiranje svojih roditelja, lupanje vratima, ormarima, kutijama... U glavi mi se vrzmalо milijun misli. Brzo sam iskočila iz kreveta i krenula prema dnevnoj sobi. Put do nje mi je izgledao beskonačno dug. Došavši u dnevnu sobu, ugledala sam mnogo kutija, neke nepoznate ljude (iznosili su kutije) i roditelje. Shvatila sam da se ostvaruje ono o čemu su pričali prije nekoliko mjeseci. Tada sam mislila da me zadirkaju, ali se tog jutra to uistinu ostvarivalo. Jednom su za doručkom razgovarali o mogućnosti preseljenja jer je tata dobio ponudu za posao koji je oduvijek htio raditi. Jako sam burno reagirala pa su to do danas skrivali od mene.

Na moje pitanje: „Što se događa?“ mama je rekla da se selimo. U nevjericu sam stajala usred dnevne sobe, a zatim sam razočarano počela plakati. Odgovorila sam mami da to nije pravedno, no njezin odgovor nije bio nimalo utješan. Rekla mi je da puno toga u životu nije pravedno. Odavno sam to znala pa me mamin odgovor nije utješio.

Dakle, razlog selidbe bio je tatin novi posao u Zagrebu. Meni se ta odluka nije nimalo svidjela jer nitko mene nije pitao za mišljenje. Nikoga nije briga za moje prijatelje, školu, baku, djeda... Znala sam da bih u Zagrebu imala više mogućnosti – veći izbor srednjih škola za dvije godine, veći izbor bavljenja slobodnim aktivnostima, veći izbor mjesta za druženje s prijateljima, ali moje je malo mjesto ipak veće u srcu od velikoga grada. Tu sam od rođenja, tu sam naučila hodati, pričati, voljeti, naučila sam prva slova, brojke, riječi... Stekla sam prve prijatelje i simpatije.

Odlučno sam rekla da ostajem s bakom i djedom, no to mi nisu dopustili. Bila sam prisiljena preseliti se. Uzela sam kutiju i krenula se pakirati. U autu do Zagreba nisam progovorila ni riječ. Mama je samo u jednom trenutku rekla: „Nisi pravedna!“

Danas na gornjogradskoj klupici ponovno razmišljam o tom danu. Više ne osjećam što sam toga dana osjećala, ne mislim što sam toga dana mislila. Sretna sam i zadovoljna. Dobro, nisam potpuno. Bit će kad mami priznam da sam toga dana bila nepravedna prema njima jer *ovdje* sve sjelo na svoje mjesto, a vrlo često sam i kod svoje bake i djeda.

Cindy Bingula, 6. b

(Rad je objavljen u zborniku *Potraga za pravednošću* na literarnom natječaju *Stjepan Kranjčić*.)

Moja trenutna razmišljanja

Trenutno razmišljam o mnogim stvarima, a najviše o školi i prijateljima. Jesu li oni pravi? Mogu li računati na njih? Vole li me? Još mi se mnogo takvih pitanja mota po glavi...

Nisam zadovoljna sa svojim ocjenama i željela bih ih popraviti. To je za mene malo veći izazov jer mi sve odvlači pažnju i ne mogu u miru učiti. Mnogo razmišljam o tome koliko mi bodovala treba za upis u srednju školu, a moje ocjene nisu dovoljno dobre. Nadam se da će se to promijeniti i da će moje ocjene s vremenom biti bolje. Često razmišljam o svojim prijateljima i društvu. Imam puno prijatelja s kojima se družim, ali mislim da svi oni nisu pravi prijatelji kojima mogu sve reći. Imam nekoliko prijatelja za koje mislim da su doista pravi. S njima volim provoditi svoje vrijeme, s njima dijelim mnoge svoje uspomene koje nikada neću zaboraviti. Oni me svakim danom usrećuju, i kada je dan loš i kada je dobar. Volim čuti njihova mišljenja kada nešto radim, ali nažalost, ne poslušam ih i uvijek napravim po svome, zato što mi je moje mišljenje ipak najbitnije i uvijek će tako biti.

Promišljajući o životu, zaključila sam da je najvažnije da sam sretna i zdrava, da su moji bližnji i prijatelji pokraj mene, a sve ostalo doći će samo od sebe.

Eva Potočnjak, 7. b

Tara Posavec, 4. b

Galerija velikih majstora

Antea Ivandija, 2. b, Čuvajmo šume

Lucija Kovačić, 8. a, Simetrija

Petra Gregurić, 5. a, Note

Ela Lončar, 4. a

Petra Plemenčić, 8. b, Dizajn uporabnog predmeta

Strah

Svaki čovjek ima neki svoj strah. Neki ljudi se boje visine, neki dubine dok neki pak samoće. Svatko ima svoj osobni razlog toga straha.

Moj najveći strah je samoća. Uvijek se bojam kako će biti sama i usamljena. I kad sam kod kuće sama većinom razmišljam kad će se moji vratiti. Moja sestrična ima stah od dubine. Prošlo ljeto smo bili zajedno na moru, ali uvijek kad je išla plivati morao je netko ići s njom jer joj se već nekoliko puta dogodilo da su joj se od straha ukočili mišići te se skoro utopila. Koje vi strahove imate? Nitko ne voli baš pričati o svojim strahovima jer se bojimo da će nas zbog toga ismijavati. Mislim da to nije nikakva sramota. Strah je sasvim normalan, nema potrebe da se netko zbog svog straha ide skrivati ili se povuče u sebe.

Ako priznate i ispričate koji je vaš strah možda će vam biti lakše riješiti ga se. Naravno, ako to želite. Dobro je to ispričati osobni kojoj vjerujete i do koje vam je stalo.

Klara Kuhić, 8. a

Magdalena Čiček, 1. b

Strah

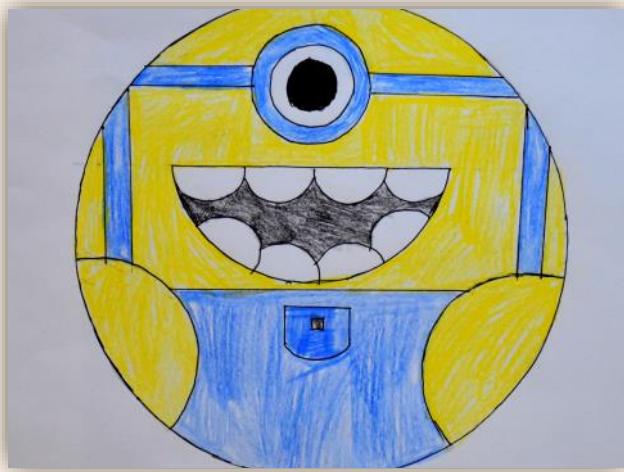
Sigurna sam da ne postoji čovjek bez straha. Bojati se nečega je normalan ljudski osjećaj. Strah je poput nekog željeznog lanca koji nas zadržava na istom mjestu i ne dopušta da krenemo dalje. Sada je pitanje je li je smisao našeg života da ništa ne mijenjamo, ništa novo ne pokušavamo, ne isprobavamo, niti se ne borimo nizašto... Naravno da to nije smisao našeg života.

Svi smo nekada pomislili: *Što ako padnem?* *Što ako izgubim?* *Što ako me drugi ne prihvate?* *Što ako ne upišem školu koju želim?* *Što ako...* Ovo su samo neka od stotinu pitanja koja se vrte po glavi jednog tinejdžera ili učenika osmog razreda. Barem smo jednom u životu nešto odbili jer smo se odmah upitali: *Što ako padnem?* *Što ako izgubim?* Bili smo sigurni, tj. pomislili smo da će nam se netko rugati ili pokazivati prstom u nas i govoriti on/ona je pao/la ili izgubio/la. U tom trenutku smo svjesni samo negativnih stvari, ali nismo svjesni da ako netko u nas pokaže jednim prstom i govoriti nešto loše o nama da ta osoba čak s tri prsta pokaže u sebe te daje znak da ona nije dobra osoba. Uvijek ćemo se nečega bojati ako ne krenemo dalje. Npr. ako se bojiš visine, pokušaj sam sebe „natjerati“ da se popneš na nešto više od tla, pa makar ti prvi *level* bio stolac. Govori nekim jezikom iako ga ne izgovaraš čisto, nemaš dobar naglasak. Jedino tako ćeš pobijediti strah. Da ne govorim samo o nekim osnovnim strahovima manje-više svih ljudi, željela bih ispričati jednu priču o svom jednom strahu. Moj najveći strah naziva se mrak. Mrak je neka tamna pojava koje se bojam oduvijek, ali mislim da polako pobjeđujem taj strah. Prije godinu dana bojala bih se navečer, kada bi pao mrak, sama izaći iz kuće na terasu jer sam uvijek mislila sada će mi se netko pojavit iza ugla ili će me oteti. Kada bih morala ići po mraku sama doma, uvijek bih se žurila čim prije doći kući. Pogotovo sam ubrzala korak kada bih vidjela neku sjenu koja me prati, a kada bih se okrenula i pogledala shvatila bih da sam se sama uplašila svoje sjene. Taj strah postoji još uvijek u meni, ali kao da ga svakim danom ima sve manje i manje jer bez ikakvog straha navečer, kada padne mrak, izađem sama na terasu ili se vraćam kući odnekuda po mraku. Na pobjeđivanje tog straha sam se probala natjerati tako da svaki dan sve duže i duže ostam sama sjediti navečer na terasi ispred kuće. Prvi dan sam uspjela biti samo desetak minuta, ali svaki drugi dan sam ostajala sve duže i duže te na jedan način tako pobijedila strah.

Moje rješenje pobjeđivanja straha glasi: *Pokušaj učiniti ono čega te strah!* Vjerojatno vam neće uspjeti iz prve kao ni meni, ali ako ćete biti uporni velike su šanse da pobijedite svoj strah.

Lucija Kovačić, 8. a

Galerija velikih majstora

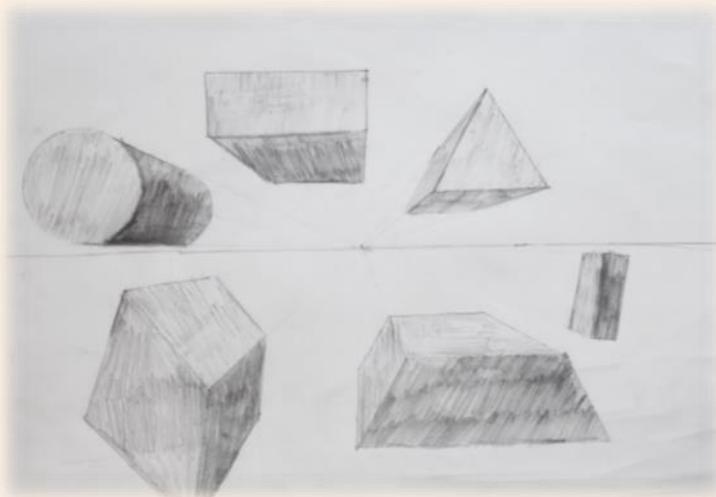
Lana Marelja, 8. c, Emozi

Lea Pavelić, 8. a, Školski pribor

Lucija Posavec, 6. c, Maska

Fran Babec, 7. b, Linearna perspektiva

Erin Jaković, 5. a, Van Gogh

To je ljubav!

Bilo je to davno... Ustvari i ne tako davno već prije otprilike 27 godina kada je moj otac po prvi put vidio moju majku.

No najprije, što je ljubav? Ljubav je kao što neki kažu neobjasnjava, nešto što se riječima i djelima ne može opisati niti pokazati. Netko kaže da je ljubav slična Bogu, osjetimo je i živimo s njom, ali je ne možemo vidjeti, a niti objasniti. No vratimo se mi 27 godina unazad. Bi je to lijep ljetni dan kada se održala svadba jednog prijatelja na koju su slučajno bili pozvani moji mama i tata. Tada su se upoznali. Tata kaže da je to bilo nešto čudesno, neopisivo... nešto posebno kada je video tu ženu, kao da su ga leptirići primili i odveli u oblake. Isto to je potvrdila i mama. Nakon toga slijedilo je upoznavanje... Odmah su se dobro slagali, voljeli su iste filmove, knjige, hranu... Tada je nastala ta ljubav, to nešto tako lijepo i tako tajno.

Ta ljubav traje dandanas i trajat će do kraja života. To je ljubav, to je ono što je neobjasnivo i nešto čemu se ne može pokazati količina i veličina jer je to ljubav!

Branimir Tomec, 8. b

Leonardo Žufika, 5. a, Etnobirka

Strah

Svi se sjećamo tog jednog čudovišta prije spavanja, uvijek bismo zvali mamu da pogleda ispod kreveta... Da nas ona uvjeri da nema ničega... Naša mašta je bila najaktivnija tijekom tih ranih godina života. Te godine bile su najbolje. I prošle su najbrže... Kada bismo se počeli igrati, izgubili bismo se u vremenu i prostoru. I igrali do kraja vijeka. Naše igre bi uvijek završile minim zovom. Ona bi nas zvala na objed. Ali... Svi ti strahovi od čudovišta i mrkava i jabuka nisu ništa više od izmišljotine. Znali smo da nam obična mrkva neće našteti, ali ipak ju nismo jeli. Sve nam je to radila mašta. Kada maštamo, zamišljamo koncepte i ideje koji ne postoje, koji su izvan ljudskoga svijeta. Neki svjetovi mogu biti zabavni. Maštanja o svijetu jednoroga i nilskih konja ili o svijetu šećerne vune... Sve su to lijepi maštoviti svjetovi. Ali ponekad nisu svi snovi lijepi... To vrijedi i za maštu. Strahovi mogu maštati, sanjati. Nije samo da se strahovi pojavljuju u životu svijetu, oni postoje i u mašti. Samo koliko to strahova postoji? Ima ih na tisuće, milijune. Ne mogu ih prebrojiti. Rođeni smo sa strahom od visina i glasnih zvukova. Zašto bi se ljudi trebali bojati visina ili jakih zvukova? Nerazumljivo je. Ako se bojimo visine, možemo izbjegavati visoka mjesta. Svatko ima taj jedan strah koji ga može dogurati do dna. Ako si to dopusti... Važno je ne dopustiti si!

Josip Šignjar, 8. a

2022. • 61. broj

O čemu čovjek razmišlja dok putuje...

Svi mi razmišljamo o nečemu dok putujemo. Osmišljavamo popis zabavnih pojedinosti koje želimo raditi. Željno iščekujemo dolazak. Ne možemo spavati, cijelo vrijeme smo budni i jako smo uzbuđeni.

Želio bih i ja podijeliti svoje doživljaje i misli tijekom putovanja. Ujutro sam se spremio i krenuo na put iz Virja. Išao sam s roditeljima i s braćom. Bio sam jako uzbuđen i nestrpljiv. Nisam mogao spavati, cijelo vrijeme sam iščekivao dolazak. Skoro stalno sam pitao roditelje kad ćemo doći. Oni su mi rekli da malo odspavam. Stali smo na odmaralištu u Vrbovcu. Malo smo odmorili i krenuli dalje. U glavi sam mislio samo najbolje i jedva sam čekao da dođemo. Kada sam video da smo ušli u grad Crikvenicu, bio sam jako sretan. Potom sam video more i poludio sam od uzbuđenja. Polako smo se spuštali prema moru. I napokon smo došli. Dočekala nas je jedna gospođa na ulazu u naš apartman. Ušli smo u apartman, uzeli sve iz auta i raspakirali se. Malo smo se odmorili i krenuli u obilazak grada Crikvenice. Na trgu smo jeli sladoled koji je okusom bolji od našega. Obišli smo tržnicu i krenuli na kupanje. Još je bilo jako vruće, a moji roditelji su poslije kupanja izašli van iz vode. Tatu je spržilo sunce, bio je cijeli užaren i crven. Ostale smo dane išli bez tate na kupanje jer on nije mogao. Bilo je dosadno bez tate. Gotovo svake večeri išli smo u neki restoran. Putovanje se bližilo završetku i krenuli smo spremati svoje stvari. Bilo mi je žao što se odvajamo od mora, ali sam bio jako sretan jer mi se ispunilo sve što sam želio.

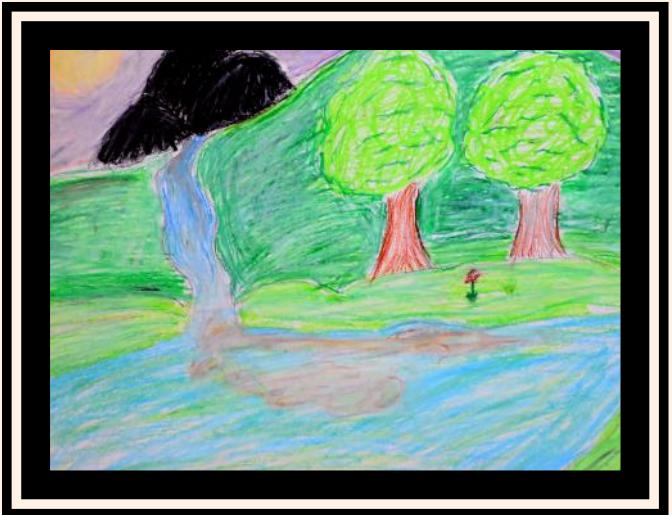
Ovo putovanje mi je bilo jako posebno. Nikad ga neću zaboraviti, uvijek će mi ostati u mislima zbog lijepog provoda i zabavljanja.

Karlo Toth, 8. b

Galerija velikih majstora

Jelena Fancev, 7. a, Grafit

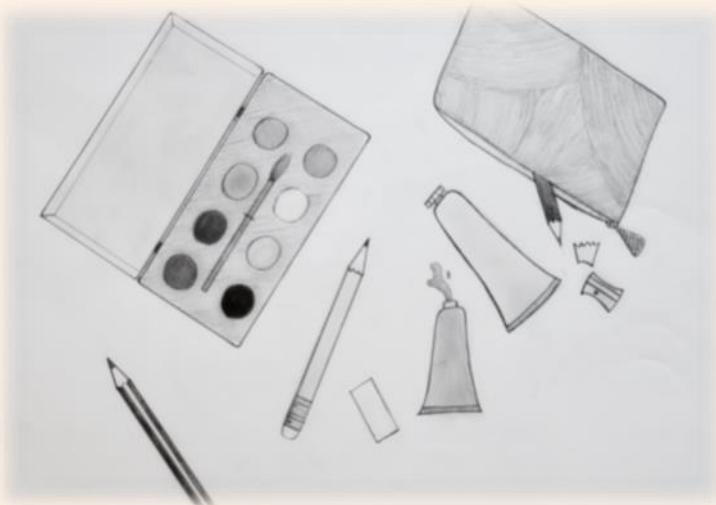
Paola Peršinović, 7. c, Krajolik

Lovro Gerić, 8. c, Etiketa

Lorena Brtan, 8. a, Simetrija

Antonija Bosorić, 8. b, Školski pribor

30 godina moćnoga Grada

Jedan Grad
Još uvijek stoji,
I ponosno
Dane broj!

Njegovim krajem,
Dunav teče.
Svako jutro,
Svako veče.

Žrtve mnoge,
I nestali.
Svi životi
Su tad stali.

Lice svoje,
Vodotoranj ponositi,
Neće
Kriti!

Rane *njegve*,
Rane brojne,
I danas
Na njemu stoje.

Sunce dolazi,
Zora rana,
Nakon 10 950
Dana.

Vukovare, Grade,
Ma kakvi ti dani bili,
Ti slobodno
Rasti, živi!

Lara Breković, 6. c

Ljepota

Ljepota može biti u srcu,
Pa čak i u jednom drvcu.

Jednome može biti lijep lavandin cvjet,
A nekome naš veliki Svet.

Svatko je nekome lijep,
Pa čak i mačkov rep.

Petar Janković, 6. c

Zadnje upozorenje!

Potresi, erupcije vulkana, požari, poplave, globalno zatopljenje... Zemljo, javi se!

Čovječe, oglasi se!

Nekada davno postojala su četiri najjača čarobnjaka na svijetu, njihova imena bila su: Proljeće, Ljeto, Jesen i Zima. Svi oni su se međusobno slagali, poštivali i voljeli. Proljeće je bio najradosnije. Živahno, zaigrano, veselo i prijateljski raspoloženo. Ljeto je opet bilo mnogo drugačije. Impulzivno, sarkastično i ponekad bezobrazno. Jesen je bila promjenjivoga raspoloženja. Ponekad je bila tužna i plakala dana, a onda opet vesela i zračila toplinom. A Zima je od svih bila najhladnija. Ledena. Nije voljela pričati, često se zatvarala u sebe i nije pokazivala emocije. Čarobnjaci su uвijek bili tu jedan za drugoga. Poštivali su međusobne moći i ovlasti. Proljeće je voljelo stvarati cvijeće, pjevati i sanjariti. Ljeto je voljelo posipati pjesak po svijetu i tako su i nastale pustinje. Također je iz nekoga razloga mrzilo vodu. Jesen nije voljela ono što Proljeće stvori pa je često njegova stabla očerupala. Proljeće je zbog toga bilo ljuto, a Jesen se zbog svoje osjetljivosti često rasplakala. Proljeće joj je vrlo brzo oprostilo jer nije voljelo gledati Jesen kako plače. Zima je možda čak i bila najljepša od svih čarobnjaka. Stvarala je prelijepе skulpture od leda koje je kasnije nazvala 'sante'. Također je mogla stvarati i snijeg kad god je htjela. Desetljećima, stoljećima, čarobnjaci su održavali ravnotežu u svijetu. No, ljudi su umiješali svoje prste i sve više svoj nos gurali u ono što nije njihov posao. Počeli su uništavati ono što su čarobnjaci jako dugo stvarali. Za čarobnjake to je bilo jako bolno. Rasle su tenzije, iskaljivali su se međusobno. Ljutnja i stres širila se cijelom Zemljom. Zimu je boljelo i tugovala je kada joj se prva santa otopila prije vremena. Dok je Ljeto bilo ljuto, jer su ljudi izbušili pustinje samo da dobiju crnu tekućinu zvanu 'nafta'. Počelo je zračiti svojom toplinom u pokušaju da odbije ljudi od pustinja i životinja koje žive тамо, па je ubrzalo proces topljenja santi. Zima je bila bijesna, tako bijesna da je bacila snijeg u pustinju. Prekršila je vrijeme svoje vladavine pa je za vrijeme Ljeta bacila snijeg nad i po cijelom svijetu. Proljeće i Jesen su bili vrlo emotivni čarobnjaci pa se nisu htjeli svađati te su podnosili velike posljedice. Milijuni cyjetova, koje je Proljeće stvorilo, umrli su od previsoke temperature i iznenadnoga snijega. Jesen je bila jako žalosna gledajući u što se nekoć najjače prijateljstvo pretvorilo. Plakala je tako kako da je stvorila ogromne poplave koje su naštetile dobrim ljudima. Nije to željela jer nikada nikoga nije htjela povrijediti. Rat između čarobnjaka trajao je godinama, i još uvijek traje, jer ljudi ni danas ne vide što rade.

Iznenadni potresi, požari, poplave, globalno zatopljenje... Sve su to upozorenja čarobnjaka koji pozivaju nas ljudi da prestanemo biti tako sljepi. Zapitajmo se što stvarno radimo Zemlji! Nitko ne zna koliko još dugo do prestanka rata čarobnjaka, niti postoji li uopće kraj.

Čovječe, osvjesti se što prije!

Gabriela Grivić, 8. c

Hrana nije problem, hrane ima

Nekada su ljudi imali manje hrane pa su pazili kako je koriste. Vjerujem da ste svi od starijih čuli da oni *neso imeli sakvačke oblike kak mi denes*. Posljednjih mjeseci hrana je jako poskupjela pa smo možda i mi počeli više razmišljati o tome kako je koristimo i kako se prema njoj odnosimo. Ipak hrane ima više nego ikad prije, kao i gladnih.

Prema svjetskim i hrvatskim istraživanjima količina bačene jestive i nepokvarene hrane te broj gladnih ljudi svakim danom raste.

Svakog dana sjedam za stol i jedem više ili manje ono što nam mama skuha. Ima dana kada nisam baš zadowoljna jelovnikom koji je pripremila. Nisam ni u školskoj kuhinji uvijek zadovoljna ponuđenom hranom pa posegnem za nekom slasticom u torbi, a da nisam u kuhinji sve pojela. Mnogo mojih prijatelja i poznanika slično se ponaša. Po školi se ponekad mogu vidjeti ostaci hrane u košu za smeće, ispod klupe ili stuba. Vrtičko *bjak* preraste u izbirljivost i nezadovoljstvo koje postane globalni problem.

Proizvodnja hrane i broj gladnih raste

Danas na Zemlji živi oko 7,5 milijardi stanovnika, a hrane je za 20 milijardi, no u svijetu je još uvijek oko 820 milijuna gladnih. Ovaj podatak govori da se proizvede gotovo tri puta više hrane nego što na Zemlji ima stanovnika pa je gotovo nevjerojatno da si skoro svaki deseti stanovnik našeg planeta ne može priuštiti svakodnevne obroke. Hrvatska je peta zemlja u Europi po siromaštvu. Svako peto dijete je gladno. Niste mislili da stojimo tako loše? Nisam ni ja. Ako ovaj problem matematički gledamo, vidimo nesrazmjer jer se sve više hrane proizvodi, a sve je više gladnih.

Rat zbog hrane nije opravdan

Nedavno sam na televiziji sasvim slučajno naletjela na dokumentarni film koji govori o problemu gladi. Bile su to upečatljive slike — djeca mojih godina, mlađa i starija umiru od gladi. *Sve bi dali* za komad kruha, komadić mesa ili žlicu riže, dok mi bez imalo kajanja možemo majci za stolom reći da ne želimo jesti jer nama to nije ukusno ili ne izgleda lijepo.

U filmu se spominjao pojam *maltuzianizam*. To je teorija prema kojoj broj stanovnika raste brže od proizvodnje pa će se glad moći sprječiti jedino smanjenjem populacije. Prema tome bi trebalo doći do ratova i novih bolesti da na Zemlji bude manje ljudi. Smatram da uzrok ratovanju ne može biti nestaćica hrane jer je, kao što govore već navedeni podatci, hrane i više nego što je potrebno. Problem je što gotovo 1,3 milijarde tona u svijetu, a oko 400 000 tona hrane godišnje u Hrvatskoj, završi u smeću. Populacija koja baci najviše hrane su — mladi. Nije riječ o pokvarenoj hrani, ostacima u kućanstvima ili ugostiteljskim objektima, već o potpuno jestivoj hrani koja se svakodnevno baca. Godinama se govori o tom problemu, nude se moguća rješenja, ali kao da nema pomaka. Pišu se strategije, govori se o

bankama hrane bez nekih velikih promjena.

Mogu li i kako riješiti ovaj problem? Zaključila sam da ne mogu zaustaviti glad. Ne mogu još mijenjati ni zakone. To trebaju političari. Ipak svi možemo i moramo krenuti od sebe. Promijeniti svoje prehrambene navike i odnos prema hrani te pokušati utjecati na ljudе oko sebe.

Mi smo ljudi, najinteligentnija bića i zajedno možemo sve. Samo ne smijemo odustati!

(Rad je bio predložen za državnu razinu LiDraNa 2022.)

Kuharice Katarina i Ivana te kuhar Ivan

Naše smo kuhare pitali koliko se dnevno hrane baci u našoj kuhinji, što virovski učenici najviše jedu i što bi, po njihovom mišljenju, promijenilo količinu bačene hrane. Kuhar Ivan Marčinko i kuharice Katarina Drmenčić i Ivana Pavunić rekli su nam da se u našoj školi dnevno baci otprilike 2 kilograma hrane te da bi se ta količina smanjila kada bi se kuhalo sve ono što djeca vole. S druge je strane školska dob vrijeme kada bi trebali početi jesti i ono što im dotada nije bilo ukusno, ali je zdravo te na taj način mijenjati svoj odnos prema hrani. Djeca u našoj školskoj kuhinji najviše jedu špagete, a najmanje variva.

Oni bi u jelovnik ubacili više riže i mesnih proizvoda pa bi se na taj način smanjila količina bačene hrane.

Ena Bosorić, 6. a

Obilježili smo... Svjetski dan jabuka

U školskoj kuhinji smo dobro oprali ruke te zajedničkim snagama ispekli fini kolač od jabuka. Bio je odličan i brzo smo ga pojeli. Nakon toga smo bili jako veseli i ponosni na sve što smo naučili i napravili.

Božić volimo svi - i mali i veliki

Snimili smo božićni video, recitirali božićne pjesmice i svima zaželjeli puno topline i zdravlja.

Svi mi ponekad poželimo biti nešto drugo ili netko drugi. Taj jedan dan u godini možemo postati bolji, lošiji, smješniji, jednostavno drugačiji.

Maskirali smo se i zaista uživali.

U veljači smo obilježili Dan ružičastih majica i rekli smo: *Stop nasilju među vršnjacima!*

Mali i vrijedni

Ovo je najljepši pogled iz naše škole.
Slobodno nas posjetite da se sami uvjerite.

Pozdrav do viđenja od Hampovčana i naše učiteljice Maje Paska Šabatović.

Pisali smo i crtali

PŠ MIHOLJANEC

To smo mi!

Moj ljubimac

Moj ljubimac je pas. Zove se Bela. Ona je mješanac labradora i aljaškog malamuta. Srednjeg je rasta. Dlaka joj je sivo-bijele boje. Voli se igrati lopticom i trčati s drugim psima. Kada idemo u šetnju, vodim je na uzici, a ona njuši uokolo. Kada je vani, uvijek je sretna. Najviše sluša tatu.

Ja volim svog ljubimca Belu, a i ona mene jer se rado igram s njom.

Andrej Brežnjak, 3. r.

Tena Tomec, 2. r.

Tena

Moja prijateljica Tena je jako vesela djevojčica. Visoka je i vitka. Lice joj je sitno i na nju se ističu velike smeđe oči. Uvijek je nasmijana. Ima dugu, smeđu, ravnu kosu. Voli se moderno oblačiti.

Jako je dobra prijateljica i volim se družiti s njom.

Marija Kolić, 2. r.

Tena Tomec, 2. r.

Pisali smo i crtali

Marija Kolić, 2. r.

Bakina trešnja

Svakog ljeta, kad završi škola,
idem k baki Vesni u Međimurje.

U bakinom dvorištu raste stara i
velika trešnja. Krošnja joj je
gusta i zelena.

U lipnju je puna sočnih i slatkih
plodova. Uzmem male ljestve i
berem trešnje.

Baka od njih napravi sočni kolač.
Od trešnja napravi i sok,
pekmez pa čak i liker.

Uvijek mi spremi punu posudu
da ponesem kući. Jako volim
odlaziti svojoj baki.

Mateo Gubijan, 3. r.

Moja mama

Moja mama zove se Marijana. Ima
dvadeset osam godina. Srednje je vi-
sine i vitka. Ima dugu, plavu kosu
koju češlja u visok rep. Lice joj je
nježno. Oči su joj zelene. Stalno ima
velik osmijeh na licu.

Kada se smije, vide joj se bijeli zubi.
Voli se šminkati. Uvijek je vesela i
dobre volje. Voli plesati, pjevati i
peći kolače. Ona je najbolja mama na
svijetu i ja je jako volim.

Tena Tomec, 2. r.

Andrej Brežnjak, 3. r.

Da je meni drvo biti

Htio bih biti drvo trešnje. U proljeće među prvima procvjetam, dobivam plodove koje svi vole. Volio bih biti trešnja jer se oko mene skupljaju djeca koja jedu moje plodove, penju se po meni i igraju se u mom hladu. Moje najdraže voće je trešnja.

Luka Tudić, 2. r.

Htio bih biti drvo bora. Zimi bih bio zelene boje, a na Badnjak bi me ljudi kitili i ukrašavali raznim ukrasima.

Još bih htio biti i drvo jabuke. U proljeće bih imao bijele i roze cvjetove, a u jesen fine slatke plodove.

Lovro Posavec, 1. r., Čuvajmo šume

Stjepan Posavec, 2. r.

Rado bih bila jorgovan jer cvate u proljeće. Jorgovan je simbol ljubavi. Ima prelijepo velike ljubičaste cvjetice spojene u vijenac. Cvjetovi imaju jak i poseban miris koji obožavam.

Lucija Botinčan, 2. r.

Proljeće

Proljeću se jako veselim. To godišnje doba volim jer se priroda budi, sve se zazeleni, voćke cvjetaju i vraćaju se ptice selice. Danni postaju topliji i duži, a to meni odgovara jer se mogu duže vani igrati s prijateljima. Proljeće je živahno, a takav sam i ja pa smo slični. Ja se jako volim igrati u prirodi pa je proljeće moje najbolje godišnje doba.

Luka Tudić, 2. r.

Lucija Botinčan, 2. r., Ljubav

MAJKA

MAMA JE NAJBOLJA,

ANĐEO JE PRAVI.

JAKO JE VOLIM

KAKO LI SAMO DOBRO KUHA!

AKO MI JE NETKO POKUŠA UZETI, JA ĆU JE BRANITI!

Učenici 2. r.

MAMA

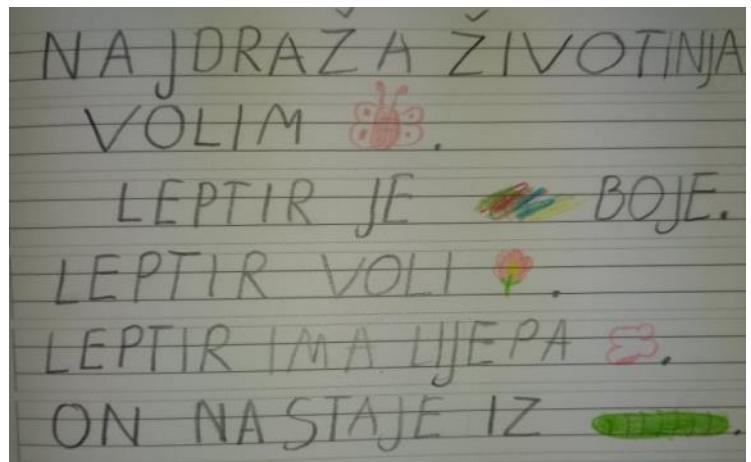
MOJA MAMA JE SUPER,

AKO NISTEZNALI!

MENE ONA VOLI,

A JA NJU JOŠ I VIŠE.

Učenici 1. r.

Lana Jakupović, 1. r., Slikopriča, Najdraža životinja

Naša ravnateljica o obrazovanju Roma

Dana 15. ožujka 2022. u Koprivnici je u organizaciji Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Vlade RH održan regionalni okrugli stol *Obrazovanje kao preduvjet uključivanja pripadnika romske nacionalne manjine* kojem je prisustvovala i naša ravnateljica. Održala je izlaganje uz slikokaz kroz koji je približila naša iskustva o uključenosti pripadnika romske nacionalne manjine u obrazovanje. Dotaknula se i primjera dobre prakse, ali i problema s kojima se susrećemo te načina na koje djelujemo s ciljem podupiranja obrazovanja Roma.

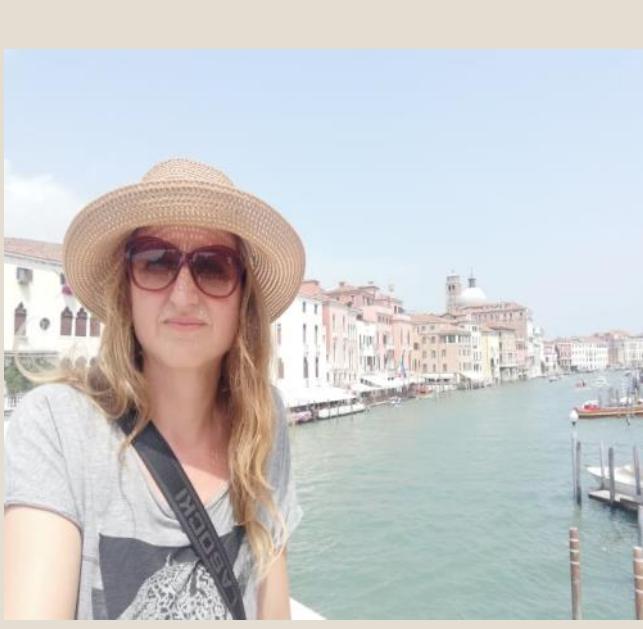
Okrugli stol organiziran je u sklopu projekta *Uključivanje Roma - ispunjavanje preduvjeta za učinkovitu provedbu politika usmjerenih na nacionalne manjine - FAZA I*, a namijenjen je unapređivanju participacije djece pripadnika/ca romske nacionalne manjine u odgojno-obrazovni sustav te senzibilizaciji javnosti o specifičnosti položaja pripadnika/ca romske nacionalne manjine u Hrvatskoj.

Novinarsko-literarna grupa

Ravnateljica Marica Cik Adaković održala predavanje o učenicima romske populacije u virovskoj školi

Učiteljica Katarina Franjo promovirana u zvanje učiteljice savjetnice

Posebno smo ponosni na našu učiteljicu Hrvatskog jezika Katarinu Franjo, prof. koja je napredovala u zvanje **učiteljice savjetnice**.

Učiteljica Katarina, osim što odlično radi u redovnoj nastavi, neprestano se usavršava na županijskim i državnim aktivima i skupovima, uspješna je mentorica učenicima na mnogobrojnim natjecanjima i natječajima, s učenicima i ostalim kolegama i kolegicama priprema školske priredbe te svojim kreativnim idejama doprinosi kvaliteti naše škole. Godinama vodi Medijsku grupu koja stvara zanimljive predstave i filmove, a posebno se ističe u volonterskom projektu *Što mogu učiniti za tebe* (posjećivanje i uveseljavanje najstarijih članova naše zajednice).

Čestitamo kolegici Katarini!

Kolegica Katarina voli u slobodno vrijeme putovati. Ovo je fotografija s putovanju u Veneciju.

Danijela Sunara-Jozek, prof.

Cvjećarska grupa nižih razreda

Ove godine je u našoj školi kao izvannastavna aktivnost učenicima drugih razreda ponuđena *Cvjećarska grupa*. Grupu vodi učiteljica Nataša Sušanj i trenutno ju polazi 13 učenika. Zanimljivo je što uz učenice Grupu polazi i velik broj dječaka. Od aktivnosti koje učenici rade su, između ostalog, izrada ukrasnih teglica za cvijeće, sadnja sadnica i briga o njima, održavanje biljaka te briga o školskom vrtu i kamenjaru. Polaznici stječu i praktična znanja o uzgoju biljaka, razvijaju ekološku svijest te odgovornost prema okolišu i zaštiti prirode.

Učenici su izrađivali rukotvorine koje će, uz cvijeće, prodavati i na Dječjem sajmu u suradnji sa Školskom zadrugom Čmela s kojom cijele godine surađuju. Zajednički su održane 3 predajne izložbe

Cvjećarska grupa i Učenička zadruga Čmela na Martinju

rukotvorina i cvijeća na kojima su mještani naše općine još jednom pokazali veliko srce i aktivno sudjelovali u kupnji učeničkih rukotvorina.

Županijsko natjecanje iz njemačkog jezika

Učenik osmog razreda Josip Šignjar predstavlja je našu školu na Županijskom natjecanju iz njemačkog jezika i osvojio treće mjesto.

Natjecanje je održano u petak, 18. ožujka 2022. godine u Osnovnoj školi Andrije Palmovića u Rasinji. Test natjecanja sastojao se od slušanja s razumijevanjem i čitanja s razumijevanjem.

Josip i njegova mentorica Anja Kendelić

Radionica na kojoj smo pisali poruke odraslima

Šaroliki kutak – učenje i zabava

Treću godinu u našoj školi aktivno djeluje grupa izvannastavnih aktivnosti *Šaroliki kutak*. Polaznice su vedre, vesele, ali samoza-tajne učenice sadašnjeg 4. b razreda. Naziv grupe nam govori da se bavimo različitim aktivnostima koje razvijaju komunikacijske vještine, empatiju, interes za likovne, glazbene, govorne, scenske aktivnosti...

Pratimo, obilježavamo i njegujemo tradicijske običaje (Nikolinje, Božić, Uskrs, Majčin dan). Prema mogućnostima u radioničkom obliku obrađujemo teme važne za razvoj i njegovanje pravilne komunikacije i uvažavanje različitosti (Stop nasilju među vršnjacima, Rasparene čarape, Ples je lijek, Poručujemo odraslima, Volimo Vukovar, Lanac osjećaja, Isti, a malo drugačiji, Zašto volim biti dijete?, Biram zdravlje...).

Volimo igru i smijeh pa nastojimo ostvariti spoj tradicijskih i digitalnih igara. Uz igru idu riječi. Riječima stvaramo rečenice i kraće priče. Plešemo i pokušavamo osmislitи kraće plesne koreografije. Poslije estetskog uređenja učionice ponekad su nam važni i obični, mali razgovori.

Završavajući ovu školsku godinu, opraćamo se od našeg malog *Šarolikog kutka* i veselimo se novim izazovima i mogućnostima rada u drugim izvannastavnim aktivnostima.

Članice grupe i učiteljica Silvana Bebek

Dan ružičastih majica

Lana Makar i Cindy Bingula na 11. Susretu Stjepan Kranjčić

U Hrvatskom domu u Križevcima u subotu 30. travnja 2022. održana je završna svečanost 11. Susreta hrvatskoga dječjega duhovnoga stvaralaštva „Stjepan Kranjčić” za književno i likovno stvaralaštvo učenika osnovnih škola u Republici Hrvatskoj. Tom su prigodom dodijeljene su nagrade učenicima najuspjelijih radova te su javno pročitani, a neki su radovi po žanrovima (poezija, proza, igrokazi) objavljeni u zborniku *Potraga za pravednošću*. Tema je ovogodišnjeg natječaja bila **pravednost**.

Na književni se natječaj javilo 98 učenika koje je pročitalo i procijenilo stručno ocjenjivačko povjerenstvo u sastavu: Sonja Tomić, Jasna Šego i Vojmil Žic.

U spomenutom zborniku objavljeni su i prozni radovi naših šestašica Lanе Makar i Cindy

Bingula kojima je mentorica učiteljica Hrvatskoga jezika Danijela Sunara-Jozek. Lanin prozni tekst nosi naslov *Čokoladni keks pravednosti*, a Cindyin *Nisi pravedna*.

Lana i Cindy su s učiteljicom Danijelom prisustvovale završnoj svečanosti te uživale u zanimljivom programu pisane, glazbene te likovne umjetnosti.

Susret hrvatskoga dječjega duhovnoga stvaralaštva *Stjepan Kranjčić* jedini je natječaj i susret za djeće duhovno književno i likovno stvaralaštvo na nacionalnoj razini u Republici Hrvatskoj za djecu osnovnih škola. Nazvan je prema križevačkom župniku na glasu svetosti Stjepanu Kranjčiću koji je i sâm pisao književne radove katoličke tematike.

Učenice Cindy i Lana s učiteljicom Danijelom

53. susret literarnih družina *Preradovićev rođendan*

U petak 13. svibnja predstavnice naše škole - učenica 5. razreda Nicol Ljubić s mentoricom Ksenijom Janković Vusić, učenica 6. razreda Lana Makar s mentoricom Danijelom Sunara-Jozek te ravnateljica Marica Cik Adaković - pribivale su 53. susretu literarnih družina *Preradovićev rođendan* u Interpretacijskom centru Kuća Petra Preradovića u Grabrovnici. Nakon bogatog uvodnog programa učenice naše škole Nicol i Lana su, uz ostale sudionike susreta, pročitale svoje literarne ostvaraje koji su objavljeni u zborniku susreta. U sklopu manifestacije održan je i književni susret s književnicom Vlastom Golub.

Lana i Nicol obišle su Preradovićevu rodnu kuću koja je danas zanimljiv turistički prostor

Pokrovitelj susreta bila je izdavačka kuća Školska knjiga koja je za sve sudionike pripremila prigodne darove.

Ravnateljica Marica Cik Adaković, učiteljice Hrvatskoga jezika Ksenija Janković Vusić i Danijela Sunara-Jozek s učenicama Lanom Makar i Nicol Ljubić pored Preradovićeve biste

Istražujemo zaštitu od mikroorganizama

Prirodoslovci su ove godine, potaknuti situacijom pandemije, izradili pokus pod nazivom *Koliko je uspješna dezinfekcija u školi*. U tom pokusu koristili smo sljedeće materijale: 5 kriški kruha, 5 plastičnih vrećica, tekući sapun, vodu iz slavine, tekući dezinficijens, tipkovnice, miš za računalo, dlanove, rukavice, marker i ljepljivu traku.

Tijek pokusa

Rukavicama smo izdvojili narezane kriške kruha te svaku stavili u zasebnu plastičnu vrećicu koju smo zatvorili ljepljivom trakom da se spriječi doticaj sa zrakom i na svaku napisali podatke koji su nam bili važni za praćenje:

- Prvu krišku kruha smo rukavicama stavili u vrećicu kao kontrolu bez doticanja.
- Drugu krišku smo dirali neopranim rukama.
- Treću krišku smo dirali rukama nakon što smo ih očistili tekućim dezinficijensom.
- Četvrtu krišku smo dirali rukama nakon što smo ih oprali tekućim sapunom i topлом vodom.
- Petu krišku kruha smo tapkali po korištenoj tipkovnici i mišu za računalo.

Ispitivanje čistoće ruku

Ispitivanje čistoće miša i tipkovnice

Vrećice s kriškama ostavili smo na sobnoj temperaturi i svjetlom području tjedan dana. Prepostavili smo da se

na kontrolnoj kriški neće razviti mikroorganizmi. Na kriški koju smo dirali dezificiranim rukama razvit će se manji broj mikroorganizama kao i na kriški diranoj nakon pranja ruku sapunom. Najveći broj razvijenih mikroorganizama razvit će se na kriškama koje smo dirali neopranim rukama i kojom smo tapkali tipkovnicu i miš za računalo.

Početak pokusa

Rezultati pokusa

Nakon tjedan dana dobili smo sljedeće rezultate:

Prema količini mikroorganizama od najmanje prema najviše redoslijed šnita je prema oznakama sljedeći: kontrola, sapun, dezinficijens, tipkovnica i miš, prljave ruke.

Iz navedenog pokusa zaključili smo da korištenje tekućeg sapuna i dezinficijensa djelomično uništava mikroorganizme, ali ne koliko smo zamislili. Prepostavljamo da se količina mikroorganizama na kriškama sa sapunom i dezinficijensom razvila zbog nefunkcionalnosti sredstava ili zbog nepravilnog pranja ruku. Provjeru funkcionalnosti sredstava možemo napraviti ponavljanjem pokusa.

Članovi Prirodoslovaca i učiteljica Željka Kišić

Aktivnosti GLOBE i ENO grupe

GLOBE (Globalno učenje i opažanje za dobrobit okoliša) i ENO (okoliš online) grupe marljivo odrađuju planirane aktivnosti koje uključuju već tradicionalna mjerenja, obilježavanje važnijih datuma za naš okoliš te informiranje ostalih učenika u školi o tome.

Biometrija u mjesnom parku

Ove školske godine u GLOBE i ENO grupu uključilo se osam učenika petih razreda. Stariji učenici, koji su već dvije godine u programu, zajedno s voditeljem Darkom Herbaijem pomogli su im da savladaju osnovna mjerena koja provodimo.

Uz svakodnevna atmosferska mjerena te sezonska fenoška i biometrijska u mjesnom parku, ove godine smo uveli nova mjerena tla.

S obzirom na to da je naša hidrološka postaja potoka

Zdelje koja protjeće Virjem uglavnom bez vode, potražili smo novu na kojoj smo mogli odraditi redovita mjerena. U razgovoru s učenicima iz Miholjanca (u kojoj je naša područna škola), odlučili smo posjetiti šljunčaru koja im je u blizini. Pregledom terena i definiranjem nove hidrološke postaje

Nova mjerena na šodrani u Miholjancu

naziva *Miholjanec jezero (lake)* započeli smo mjerena kemijske analize vode. Prva mjerena obavili smo 14. listopada 2021.

Natjecanja i smotre

Ove godine međuzupanijska smotra održala se virtualno 25. ožujka. Svaka škola napravila je prezentaciju o svojim aktivnostima i mjerjenjima u razdoblju od 1. ožujka 2021. do 28. veljače 2022. koju su proslijedili povjerenstvu. Na natjecanju je sudjelovalo šest škola iz triju županija: Bjelovarsko-bilogorske, Virovitičko-podravske i

Koprivničko-križevačke županije. Našu školu su ove godine predstavljali učenici: Mateo Posavec, Jakov Pisačić i Filip Sočec. Obradovala nas je vijest da smo pozvani na državnu smotru i natjecanje.

Ovogodišnje natjecanje održalo se u Čakovcu i Svetom Martinu na Muri od 10. svibnja do 12. svibnja 2022.

Škola domaćin bila je Srednja škola Čakovec. Učenici su u orientacijskom dijelu natjecanja pokazali snalaženje u prirodi i koliko poznaju GLOBE protokole te kako povezuju znanja iz geografije, prirode, kemije, fizike, biologije, informatike i matematike. Uz natjecanje bilo je vremena za nova poznanstva i dogovore za moguće suradnje na projektima.

Poseban događaj bila je dodjela znački voditeljima i školama koje su više od 25 godina u GLOBE projektu. Među voditeljima našao se i naš učitelj Darko Herbai koji je u ovom projektu od samih početaka GLOBA u Hrvatskoj (1995.).

Od ostalih projekata sudjelovali smo u ENO weather week i ENO Art te u GLOBE International Virtual Science Symposium (Međunarodnom virtualnom znanstvenom simpoziju) sa znanstveno-istraživačkim radom pod nazivom *Temperatura tla na mjernom mjestu GLOBE grupe u Virju*.

Naš rad dobio je 3 bedža:

i am collaborator (suradnja)

i am a data scientist (korištenje podataka)

i am a student researcher (učenik istraživač).

Ove školske godine surađivali smo s OŠ Dimitar Miladi-

Ekipa na državnom natjecanju

nov iz Skoplja u Makedoniji i OŠ Hugo Badalić iz Slavonskog Broda na projektu *Phenology Campaign Collaboration*. Razmijenili smo prezentacije te komunicirali videopozivom.

Članovi GLOBE grupe

Košarkašice na Državnom prvenstvu

U Poreču je od 3. do 5. travnja održano Državno prvenstvo školskih sportskih društava u košarci za djevojčice i dječake. U natjecanju je sudjelovalo 24 najboljih ekipa Hrvatske. Kao pobjednice Koprivničko-križevačke županije sudjelovale su i učenice naše škole koje su u konkurenciji djevojčica osvojile odlično deveto mjesto.

Učenice koje su igrale: **Iva Peršinović, Lana Jaković, Lana Krznarić, Iva Šoš, Barbara Šklebar, Petra Bogdan, Sara Čiček, Erin Jaković, Laura Mamić i Nicol Ljubić**, a mentor im je učitelj Tjelesne i zdravstvene kulture Marko Blažeković.

Državno natjecanje u stolnom tenisu za djevojčice

Učenice naše škole, nakon što su pobijedile na općinskom i županijskom natjecanju, plasirale su se na završnicu Državnog prvenstva školskih sportskih društava Republike Hrvatske za učenike osnovnih škola u stolnom tenisu koje se održalo u Poreču od 2. 5. do 4. 5. 2022.

Naše su cure u skupini H odigrale prvu utakmicu protiv ekipe *Sjever* iz Đakova i pobijedile rezultatom 3 : 1, dok su drugu utakmicu izgubila 3 : 0 protiv ekipe *Plavi Zmaj* iz Duge Rese. Djevojke su na kraju osvojile 9. mjesto od ukupno 24 ekipa.

Ekipa naše škole nastupila je u sljedećem sastavu: **Iva Šoš, Iva Peršinović, Lana Jaković i Mia**

Županijsko natjecanje u košarci za dječake

U utorak 22. ožujka 2022. u Križevcima je održano Županijsko natjecanje u košarci za dječake. U natjecanju su sudjelovale tri škole: OŠ *Braća Radić* iz Koprivnice, OŠ *Ljudevita Modeca* iz Križevaca i naša škola OŠ prof. F. V. Šignjara iz Virja. Našu je momčad pripremao učitelj Marko Blažeković, a nastupili su: **Leonard Koščak, Mihael Topolčić, Matej Čižmešinkin, Juraj Šklebar, Karlo Mesarov, Viktor Cik, Luka Večenaj, Alan Lončar i Petar Puškaš**. Dečki su osvojili drugo mjesto.

Čestitamo mentorima Zlatku i Marku te svim natjecateljima na postignutim uspjesima.

Članovi Novinarsko-literarne grupe

Treba uživati u igri

Godinama je Virje poznato po uspješnoj košarci (i muškoj i ženskoj) i tu je svoje prve (dvo)korake napravila i Virovka Lorena Molnar.

Lorena je samozatajna, jednostavna i skromna djevojka. Nakon osnovne škole u Virju, završila je Ekonomsku školu u Celju. Odmalena se bavi košarkom te je dosada igrala u Sloveniji (ŽKK Cinkarna Celje, ŽKK Domžale), Češkoj (Slovanka MB), Turskoj (Bornova Backer) i Italiji (Carosello Carugate). Prije odlaska izvna Lijepe Naše igrala je u ŽKK-u Podravac iz Virja, ŽKK Pula i ŽKK Ragusa. Igrala je i za hrvatsku reprezentaciju.

Molimo Vas, kratko nam recite nešto o sebi.

Bok, svima! Mislim da većina onih koji čitaju Mali Virovec zapravo znaju puno o meni. Naše Virje je malo selo (a tak' veliko zapravo). Tako da ne bih o onim klasičnim stvarima. O sebi bih rekla da volim piti kavu. To je prvo čim ustanem. Većinom sam u tenisicama, ali volim nositi i cipele na visoku petu. Ne trošim vrijeme i energiju na negativne ljude. *Positive minds, positive life.*

Bili ste učenica virovske škole. Koju uspomenu nosite iz osnovnoškolskih dana?

Bilo je svega i lijepih i stresnih dana. Najljepše što i danas imam iz osnovnoškolskih dana su moji prijatelji.

Otkada postoji ljubav prema košarcu?

Mislim da mi je to urođeno, da sam predodređena za igranje košarke. Svi smo u kući sportaši, visoki, natjecateljskog duha, *fighteri*.

Tko Vam je košarkaški uzor?

Nemam točno određenu osobu koju bih nazvala uzorom. Težim nekim svojim ciljevima.

Navedite najljepši trenutak u dosadašnjoj košarkaškoj karijeri.

Ne mogu izdvojiti nijedan. Svaki uspjeh – manji ili veći ima svoju težinu.

Zašto se otišli igrati u stranu državu?

Otišla sam izvan Hrvatske radi kvalitetnije košarke, veće popularnosti, većeg ulaganja u sportaše i cjelokupni sportski sustav. Općenito zbog mogućnosti sportskog napretka jer u Hrvatskoj nema profesionalizma.

Planirate li se vratiti igrati u Hrvatsku?

U ovom trenutku se ne mislim vratiti u Hrvatsku.

Ženska je košarka u Hrvatskoj, kao i većina sportova u kojima igraju žene, manje popularna. Kakva je situacija u Italiji?

Rekla bih da je to globalni problem i prisutan je u cjelokupnom ženskom sportu pa tako i talijanskoj košarci. Manja ulaganja, slabije medijsko praćenje, slabija posjećenost... Moj klub trenutno ima stvarno puno navijača. Ponekad dođe i 600-ak posjetitelja što je stvarno velik broj. Svakako i mi igračice, kao i klubovi, radimo na tome da ta brojka sve više raste. Vidljiv je pomak.

Jeste li ikada željeli odustati od igranja?

Da, naravno. To je sastavni dio sporta. *Revolt* nakon loše utakmice ili nekoliko njih uzastopce doveo me do preispitivanja mojih odluka, ali moram priznati da nikad to nije bilo nešto ozbiljno. Koliko je bitna fizička spremna, bitno je i psihički biti spremna za sve situacije – od košarkaških do onih izvan terena.

Imate li savjet za mlade koji su se tek počeli baviti košarkom?

Prvo, odlazak na trening nikad ne smije biti tlaka. Treba biti uporan, strpljiv jer nijedan uspjeh, ni onaj najmanji, ne dolazi preko noći. Red, rad i disciplina je možda klišej i fraza, ali ne smije izostajati nijedno od tog troje. I naravno, treba uživati u igri.

Izloženost električkom nasilju

Pedagoginja Ena Begović u našoj je školi provela istraživanje o doživljaju i počinjenju nasilja prema vršnjacima na internetu tijekom pandemije te je došla do zanimljivih rezultata. Oni se ne poklapaju s rezultatima proučavanih istraživanja što nam daje nadu da nije sve tako negativno.

Tijekom posljednjih godina internet je preuzeo značajnu ulogu u našem privatnom, ali i profesionalnom okruženju. Broj njegovih korisnika raste iz godine u godinu, a *online* aktivnosti obuhvaćaju sve raznolikiji i bogatiji sadržaj. Upotreba interneta postala je dio čovjekova svakodnevnog života te možemo reći kako je zapravo internet postao ključan čimbenik naše budućnosti kao i budućnosti naše djece. Primjer toga upravo je *lockdown* nastao u ožujku 2020. godine uslijed pandemije uzrokovane virusom COVID-19. Dakle, od početka pandemije, više od 1,5 milijardi djece i mlađih diljem svijeta bilo je pogodjeno zatvaranjem škola. Mnogi od tih učenika, kojima je bio omogućen pristup digitalnoj tehnologiji, pohađali su nastavu na daljinu te se samim time njihovo korištenje interneta povećalo za 50 %. Osim što su internet koristili u obrazovne svrhe, u puno većoj mjeri su se družili na društvenim mrežama, budući da su bili zakinuti za fizički kontakt.

Električko nasilje sve češće

Brojna su istraživanja pokazala da se zbog novonastalih okolnosti uslijed pandemije koronavirusa produljilo vrijeme koje mlađi provode na virtualnim platformama. Međutim, zbog sve duljeg vremena koje provode na internetu, mlađi su također postali izloženiji različitim *online* rizicima, a jedan od njih je upravo **električko nasilje**. Mlađi koriste društvene mreže kako bi vršnjake, koji im se iz određenih razloga ne svidaju, prikazali u negativnom svjetlu pa otvaraju lažne profile, kreiraju grupe putem kojih zlostavljaju, vrijedaju ili prijete. Upravo su rezultati inozemnih istraživanja pokazali da je pandemija uzrokovana virusom COVID-19 utjecala na povećanje izloženosti djece i mlađih različitim oblicima električkog nasilja, a najčešći oblici električkog nasilja bili su uhodenje, objavljivanje ponižavajućih komentara, objavljivanje fotografija/uradaka te uzneniranje.

Istraživanje među našim učenicima

To je bio poticaj da provedem istraživanje među učenicima viših razreda u našoj školi s ciljem ispitivanja i utvrđivanja koliko vremena naši učenici provedu na internetu od pojave pandemije uzrokovane virusom COVID-19 te je li provedeno vrijeme na internetu utjecalo na veću izloženost električkom nasilju. Rezultati provedenog istraživanja pokazali su da naši učenici/e viših razreda provode više vremena na internetu otkada se pojavila pandemija uzrokovana virusom COVID-19. Pritom internet najčešće koriste za školske potrebe te komunikaciju putem različitih društvenih mreža. Što se tiče izloženosti električkom nasilju, rezultati su pokazali da učenici/e nisu doživjeli/e niti jedan oblik električkog nasilja kao što su: predstavljanje i objavljivanje sadržaja u njihovo ime, objava neželjenog materijala (slika, videosnimaka) o njima, objava sadržaja (privatnih poruka, podataka, komentara) koje su nekome poslali u povjerenju, zaprimanje prijetećih/uznemirujućih poruka te isključivanje iz grupe na internetu.

Također, učenici/e nisu počinili/e niti jedan od oblika električkog nasilja poput: snimanja neprimjerenog ponašanja i objave snimke na internetu, objave privatnih podataka na internetu, lažnog predstavljanja i objavljivanja sadržaja u tuđe ime, slanja prijetećih/uznemirujućih poruka, objave neželjenog materijala o drugima te isključivanja drugih članova iz grupe na internetu.

Objašnjenje ovako pozitivnih rezultata je edukacija djece i mlađih o štetnim učincima suvremenih tehnologija. Učenici su postali svjesni da su upravo različiti oblici električkog nasilja jedna od internetskih opasnosti zbog čega nisu skloni njihovom činjenju. Edukacija i primjer nadzor učitelja i stručnih suradnika u školi, kao i roditelja kod kuće mogu pridonijeti smanjenju električkog nasilja i zaustavljanju električkog zlostavljanja. Pritom se nadzor mora temeljiti na otvorenoj i dvosmjernoj komunikaciji i uspostavljanju kvalitetnog odnosa između učenika i nastavnika, kao i djece i roditelja.

Ena Begović, pedagoginja

8. a

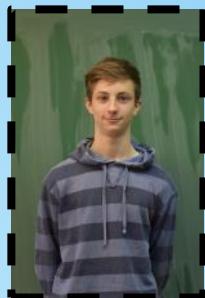
Borna Frajt

Matija Horvat

Veronika
Lovković

Gabrijel
Stojiljković

Matija
Ormanec

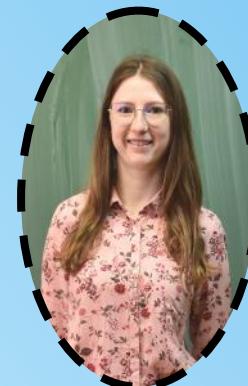
Lorena Brtan

Josip Šignjar

Iva Šoš

Pomočnica u
nastavi Adrijana
Mesarov

Razrednica Ivana
Dautanec

Juraj Šklebar

Benedikt Šinko

Ivan Dokleja

Klara Kuhtić

Lea Pavelić

Matej
Čižmešinkin

Lucija Kovačić

Leonard
Koščak

Ivan Krznarić

8. b

Antonija Bosorić

Petra
Plemenčić

Lana Jaković

Branimir Tomec

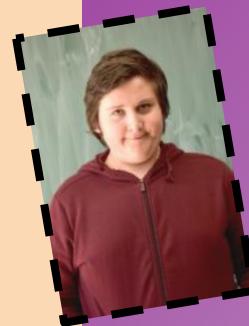
Mia Ivančić

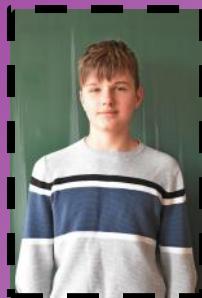
Petar Purkić

Lea Varga

Karlo Matoničkin

Robert
Botinčan

Razrednica Katarina Franjo

Sara Vršić

Emanuel Špan

Andrej Prvčić

Nikolina
Rožman

Maja Oršoš

Manuel Cipol

Mia Marčinko

Merima Balog

Karlo Toth

Nikola Gregurić

Osmaši

8. C

Barbara Šklebar

Petra Drmenčić

Lovro Geric

Fran Babec

Ivan Cvetković

Rafael Grivić

Luka Babec

Fran Pavunić

Karlo Kopas

Razrednica Sonja
Kalanj

Melani Zglavnik

Gabriela Grivić

Lana Marelja

Melani Mamić

Teo Ivančan

Ana Marija Brezak

Iva Peršinović

Mihael
Topolčić

Leo Ratković

Putovali smo...

Skoro 3 godine nismo bili na zajedničkom putovanju. Neizmjerno smo veseli i jedva smo dočekali ponovo krenuti. U nastavku pogledajte koje smo trenutke uhvatili fotoaparatom.

Naša ravnateljica i učiteljica Lidija su se dobro pripremile za razgledavanje špilje.

Ivanina kuća bajki u Ogulinu.

Djelatnici naše škole na ulazu u Baraćevu špilju.

Povodom Dana učitelja (5.listopada 2021.) zaposlenici Škole otputovali

su na stručnu ekskurziju u Baraćeve špilje, Ivaninu kuću bajki i Kamačnik.

Putovali smo...

Putovali smo...

27. svibnja 2022., Plitvice - Rastoke - stari grad Dubovac (Karlovac), 6. a, 6. b i 6.c

24. svibnja 2022., Adrenalinski park Accredo centar u Zasadbregu i Varaždin, 5. a, 5. b, 7. a, 7. b i 7. c

Polaznici Grafičke grupe s učiteljem Josipom Kovačićem bilježe mnogobrojne lijepe i vrijedne trenutke oko sebe.

Iva Peršinović, 8. c

Luka Večenaj, 6. b

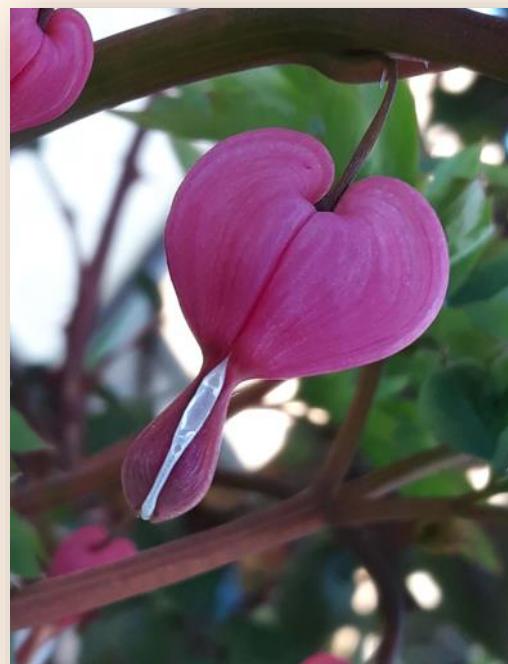
Petar Janković, 6. c

Josip Šignjar, 8. a

Karlo Posavec, 6. c

Lea Špoljar, 6. b

O nama

Karlo Mesarov, 6. b

Karlo Toth, 8. b

Patricija Toth, 6. c

Melani Zglavnik, 8. c

Lara Brcković, 6. c